Vidhya

NOTE BOOK

Name: దుర్గా నారాయణ శాస్త్రి

Class:

Subject: [illegible] (1)

School:

ಶ್ರೀ

1

ದೇವರ ಹಾಡು.

(ಪುಸ್ತಕ ಒಂದು)

ಗೀತೆ

ಅನುಭವ

..12..96

ರಣಾಂಗಣದಲ್ಲಿ ಅರ್ಜುನನಿಗೆ (ಸಂಶಯ) ದ್ವಂದ್ವಗಳಿಂದಾಗಿ ಭಯ ಆಗ ಖಿನ್ನತೆಗಳು ಉಂಟಾದವು. ಆಗಾಗಿದ್ದೇ ಸರಿ. ಒಬ್ಬನಿಗೆ ಹಾವಳಿ ಬಂದಾಗ ಆ ಭೀತಿಗಳು ಬಂದರೆ ಅವು ಸ್ವಾರ್ಥದ್ವಾರ ಬಹುದು. ಅರ್ಜುನನಿಗೆ ಸಾಯುವ ಅಂಜಿಕೆಯೇನೂ ಇಲ್ಲ.. ತಾನು ಸತ್ತೇನು, ಆದರೆ ಅಂಯುಕ್ತ ಹೋದದ್ದನ್ನು ನೋಡೆನು ಎಂದ ಅರ್ಜುನನ ಮರಣೋತ್ತರದ ಭೀತಿಯೂ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಅರ್ಜುನನಲ್ಲಿ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪವೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಸೋಲು / ಸತ್ತು ಬಿಡುವೆನೋ ಎಂಬ ಆತಂಕವೂ ಇಲ್ಲ ಇದೇ ಅರ್ಜುನನಿಗೆ ಬಂದ ಪಕ್ಷ ಬೇರೆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಯುಕ್ತಾಯುಕ್ತತೆಯ ತತ್ವ ಜಿಜ್ಞಾಸೆ ಮಾಡಿದ್ದರೂ ಅದಕ್ಕೆ ಈಗಿನ seriousness ಇರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ

ಈಗ ನೋಡಿದರೆ, ಅರ್ಜುನನಲ್ಲಿ
ನಿರ್ಧಾರಯುಕ್ತನಾಗಿ, ಸ್ವತಃ ಈಗಲೇ, ಅತ್ಯಂತಿಕ
ವಾಗಿ ಯಾವುದಾದರೊಂದು (ಎರಡರಲ್ಲಿ
ಒಂದು!) ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ತೆಗೆದು
ಕೊಳ್ಳಲೇ ಬೇಕಾದ ಜರೂರು ಒದಗಿದೆ.

Now or never, do or die,
hit out or get out,
to fight or to relinquish
ಎಂಬೆಲ್ಲ ತುಮುಲಗಳನ್ನು ಸೆಳೆದಿವೆ,
ಅವನ ಚಿತ್ತವೆಲ್ಲವು ಪ್ರಕ್ಷುಬ್ಧವಾಗಲು
ಕಾರಣವಾಗಿವೆ.
ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯ:-
ಅರ್ಜುನನಂತಹ ಮಹಾವೀರನು
ಕಂಗೆಟ್ಟಾಗ, ಅವನ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ
ಯೋಗೀಶ್ವರನಿದ್ದುದು ಹಿತವಾಯಿತು.

ಅನ್ಯಥಾ ಈ ಗಂಭೀರ ಸನ್ನಿವೇಶವು
ಹಾಸ್ಯಾಸ್ಪದವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಬಹು-
-ದಾಗಿದ್ದಿತು.

ನಿಶ್ಚಯ ಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದವನಾಗಿ ಅರ್ಜುನನು ಈಗ ವಿಹ್ವಲನಾಗಿದ್ದಾನೆ, ಸಂತಪ್ತನಾಗಿದ್ದಾನೆ, ಬದಲಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ.
ತನ್ನ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಆಗ ನಿಂತಿದ್ದವರು ಇವರನ್ನು ಮಾರ್ಗದರ್ಶನಕ್ಕಾಗಿ ಬೇಡಬಲ್ಲಂತಹ ಆರ್ತನಾಗಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ.
ಹೀಗೆ ಶಾಸ್ತ್ರನಾಯಕನು ಕಂಗೆಟ್ಟ ಪುರುಷನಾಗಿ ಪರಂಪರಾಜನ್ಯವನ್ನು ಮೊಳಗಿಸಬಲ್ಲಂಥನೇ ಈಗ ದುರ್ಗತಿಗಳ ಸಂರಕ್ಷಕನಾಗಬಲ್ಲನು.
ಬಗೆಬಗೆಯ ಮನೋವಿಕಾರಗಳ ರಹಸ್ಯ ಬಲ್ಲ ಆ ಮಹನೀಯನಿಗೆ ತಕ್ಷಣ ಅರ್ಜುನನ ರೋಗದ ಪತ್ತೆಯಾಯಿತು —
ಭಾವನಿಗೆ ಈಗ ಬಡಿದಿರುವ ಭೀತಿಯು ಮನೋರ್ತಿಯು, ದೌರ್ಬಲ್ಯದ, ಪರವಶತೆಯ ಫಲ ಎಂಬುದಾಗಿ.

ಪ್ರಶ್ನೆ

ಒಬ್ಬಾರೆ ಯಾಗ ^ಉತ್ತಮ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು
ಅರ್ಜುನನನ್ನಲ್ಲಿ ಕೇಳಿದೆ, —

1. ಯುದ್ಧಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಮೈತ್ರಿ ಕೆಲವರು ತನ್ನ ಶತ್ರುಗಳು, ಆದರೆ ಅವರ ಮೈತ್ರಿ ತನ್ನ ಬಂಧುಗಳಾಗಿ ನೋಡಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅವರನ್ನು ತಾನು ಕೊಲ್ಲುವುದು ಹೇಗೆ ಎಂಬ ಸಂದೇಹ.

2. ಮೃತರಾಗಲು ಬರಬಹುದ ಬಂಧು ಸ್ನೇಹಿತರನ್ನು ತಾನೇ ~~ಕೊ~~ ಕೊಲ್ಲಬೇಕಾಗಿದೆ, ಆ ಪಾಪಕೃತ್ಯ ಮೇಲೆ ನೋಡಿ ತನಗೆ ಇದೆ, ಆದರೆ ಈ ಕೃತ್ಯವು ಎಂಥ ನಷ್ಟವಾದದು. ಬಂಧುಗಳ ಹತ್ಯೆಯಾಗಿ ~~[illegible]~~. ಎಂದೆಯೂ ತೆರುವ ದುಃಖ ಅರ್ಜುನನ ಬಲಹೀನನಾಗಿದ್ದಾನೆ.

3. ಬಂಧುಗಳನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವ ಪಾತಕವು ಮಾಡಲಾಗುವದು. ಅಂತಹ ಕೃತ್ಯವು ಎಂದಿಗೂ ಆದರ್ಶನೀಯವಲ್ಲ. ನನ್ನ ಸ್ವಾರ್ಥದ, ಮಾಡಿಂತಾಗುವ ನೋಡಿ ಭಯ

ಉತ್ತರ

ಅರ್ಜುನನಿಗೆ ಉಪದೇಶಿಸಿದ ಮಹಾ ಬೋಧನೆ
ಜ್ಞಾನಗಳನ್ನು ಬಿಂಬಿಸಿದ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ
ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿದ ಮಹಾನ್ ಜ್ಞಾನ ಸತ್ಯಗಳು

1. ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಇರುವ ಜೀವರು ತನ್ನವರು
ಇತರರು ಬೇರೆಯವರು / ಶತ್ರುಗಳು
5-7,18, ಎಂಬ ವಿಚಾರ ಜನರಲ್ಲಿ ಅಜ್ಞಾನದಿಂದಾದದ್ದು.
ಭ್ರಮೆಯಿಂದ ಬಂದಿದೆ. ಅಂತಹ ಭ್ರಮೆಯನ್ನು ತೊರೆ.

2. ಜಗತ್ತಿನ ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿ ದೇಹನಾಶವು
ಅನಿವಾರ್ಯ. ಆತ್ಮವು ಒದಗುವುದು
2.30 ನಶ್ವರವಾದದ್ದಲ್ಲ. ಆತ್ಮ ಅವಿನಾಶಿ
ಎಂದ ತತ್ತ್ವಜ್ಞಾನ. ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ

3. ಧರ್ಮಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಹೋರಾಡುವ ಕ್ಷತ್ರಿಯ
ಕಾರ್ಯವು ಸ್ವಧರ್ಮ ಪಾಲಿಸುವುದು.
2.35 ಬೇರೊಂದು ಶ್ರೇಷ್ಠ ಅವಕಾಶದಲ್ಲಿ
19 ಧರ್ಮಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಕ್ಷತ್ರಿಯ ಇದು
30 ಶ್ರೇಷ್ಠ ಫಲವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿ ಸ್ವರ್ಗ
20 ದ್ವಾರ ತೆರೆಯುತ್ತದೆ.
41,21 ಗೆದ್ದರೆ ಕೀರ್ತಿ ತರುತ್ತದೆ; ಸತ್ತರೆ ಸ್ವರ್ಗ
ಪ್ರಾಪ್ತಿ

ದೇವರ ಹಾಡು

ಅಧ್ಯಾಯ 1

ಕುರುಕ್ಷೇತ್ರದ ಭಾರಿ ಬಯಲಿನಲ್ಲಿ ಯುದ್ಧ
ಸನ್ನದ್ಧ ~~[illegible]~~ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಅಂತರ-
ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ, ಸಂಜಯನಿಂದ ಕೇಳಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳ
ಕುರುಡ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನು ತನ್ನ ಮನದ ಕುತೂ-
ಹಲವನ್ನು ಹತ್ತಿಕ್ಕಲಾಗದೆ ಅತಿಶಯವಾಗಿ
ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು, ತನ್ನ ಸಾರಥಿಯಾಗಿ ಇರುವ
ಸಂಜಯನನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ —
ಧರ್ಮಕ್ಷೇತ್ರವೆನಿಸಿದ ಕುರುಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ
ನನ್ನವರು ಪಾಂಡವರು ಭಾರಿ ಯುದ್ಧೋತ್ಸಾಹ
ದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಸೈನ್ಯವನ್ನು ಜಮಾಯ-
ಯಿಸಿದರಲ್ಲ ಸಂಜಯ, ಅಲ್ಲಿ
ಮತ್ತೇನು ಜರುಗಿದೆ, ಬೇಗ ಹೇಳೆಲೆ.

ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಯಿಂದ ವಿಸ್ಮಿತ
ನಾದರೂ ಸಂಜಯ ತಾನು ಕಾಣುತ್ತಿರುವ
ದೃಶ್ಯವನ್ನು ಬಣ್ಣಿಸತೊಡಗಿದ, —

ಓಹೋ, ನಿನ್ನ ಮಗ ದುರ್ಯೋಧನನು ತನ್ನ
ರಥ ಸಹಿತ ದ್ರೋಣಾಚಾರ್ಯರ (ರಥದ)
ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆ.
"ಗುರುಗಳೇ, ಪಾಂಡವರ ಸೇನೆಯನ್ನು ನೋಡಿರಿ
ನಿಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯನೇ ಆದ ದ್ರುಪದ ಪುತ್ರನಿಂದ
ಅದು ಹೇಗೆ ಸಜ್ಜುಗೊಂಡಿದೆ, ಗಮನಿಸಿರಿ.
ಪ್ರತಿಪಕ್ಷದ ರಣಾಂಗಣದಲ್ಲಿ ಎದುರಾದ
ಮಹಾರಥಿಕರನ್ನು ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಾಗಿ
ಎಣಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಇವರ ಶಕ್ತಿ ಮಹತ್ತರವಾದುದು
ಇನ್ನು ತನ್ನ ಕಡೆಯ ಮಹಾವೀರರ ತ
ಗಮನ ಹರಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಇವರ ಸೇನೆ
ಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಮಹಾರಥಿಕರು ಇಂತ
ಇವನ ಶಕ್ತಿ. ಭೀಷ್ಮರ ನಾಯಕತ್ವ
ದಲ್ಲಿದ್ದರೂ ತಮ್ಮ ಸೈನ್ಯವು
ಭೀಮನನ್ನು ಎದುರಿಸುವಲ್ಲಿ ಸಾಕು ಹೊಂದಿ
ಪಾಂಡವರ ಸೇನೆಯಷ್ಟು ಪ್ರಬಲವಾಗಿಲ್ಲ
ಎಂಬ ಅರಿವಿನಲ್ಲಿದ್ದಾನೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಇಂತಹ
ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರು ಭೀಷ್ಮರನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿರಿ ನೀವೆಲ್ಲ
ಸೇರಿ ಸದಾ ಕಾಪಾಡಿರಿ ಎಂದು ಹೇಳಿ
ತನ್ನ ರಥವನ್ನು ತಿರುಗಿಸಿ ಹೊರಟನು

ತಿರುಗಿಸಿ ಮತ್ತೆ ಕಲ್ಲು ಬಿತ್ತಿ ಭಾಷ್ಯರು
ದುರ್ಯೋಧನನ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಪ್ರಶ್ನೆ ಎಂತ ಸಿಂಹನಾದ
ಕೃಷ್ಣ ತಮ್ಮ ತಂಬ ದ್ರವ್ಯವನ್ನು ಮುಗಿಸಿದರು.

ಭಕ್ತರು ಪ್ರಕಟವಾದ ಈ ಉತ್ತರಕ್ಕೆ
ತಾವು ಹೊಡೆದು ನಿಂತಿದ್ದಂತೆ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ
ಭಜನೆಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಬೆಳೆದಿದ್ದ
ಗಂಭೀರ, ಧೈರ್ಯ, ಸಿಂಹನಾದಗಳನ್ನು ಬಾರಿಸಿ
ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ರಂಗನಾಥನಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿದರು -
ಮಂತ್ರ, ಕೇಳುವವರ ಎದೆ ಬಡಿಯುವ
ಮಂತ್ರ ಹಾಡಿದರು.

ಇದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಪಾಂಡವರ ಕಡೆ
ಯಾರೂ ತಾರಕ ಸ್ವರದಲ್ಲಿ ಧ್ವನಿಸಲಿಲ್ಲ.
ಬಿಲ್ಲು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಶಂಖನಾದ ಮಾಡುವವರೇ
ಬಿಟ್ಟಿಗಳು ಮುಚ್ಚಿದ್ದರಿಂದ. ಆನೆಗಳು
ಕುದುರೆಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಮಹಾ ಸೈನ್ಯದ
ಮಂತ್ರಾಲಯ ಮೇಲುಗೈಸತ್ತ ರಕ್ಷಕ ರಕ್ಷಣ್ಯದ
ರಥ ಪತ್ರಿಕೆಗಳು ಜತೆಗೆ ಬಿಗಿದ
ಕೇಳಿದಾಗ, ಕುಂದ ಜಂಯಾರ ಕಂಬ

ಪ್ರಾಣಿಗಳ ತಾರಸ್ವರ ಗರ್ಜನೆಯನ್ನೆಲ್ಲ ವ್ಯಾಪಿಸಿ ಬಿಟ್ಟಿತು.

ಇಂತಹ ಯುದ್ಧೋತ್ಸಾಹದ ವಿನೂತನ ಘಟ್ಟಗಳಲ್ಲಿ ಪಾಂಡವರ ಪಕ್ಷದ ಮಹಾವೀರನಾದ ಅರ್ಜುನನಿಗೆ ಒಂದು ವಿಶೇಷ ಕುತೂಹಲವು ಮೂಡಿತು. ಅವನು ರಥದಲ್ಲಿ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಬಾಗಿ ತನ್ನ ಸಾರಥಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನಿಗೆ ಕೇಳುವಂತೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಿದ
" ಅಚ್ಯುತ ಎರಡೂ ಸೇನೆಯ ನಡುವಿಗೆ ನನ್ನ ರಥವನ್ನು ಕೊಂಡೊಯ್ಯು. ಯುದ್ಧಾಪೇಕ್ಷಿಗಳಾಗಿ ಇಲ್ಲಿರುವ ಯೋಧರನ್ನು ಕಣ್ಣಾರೆ ನೋಡಬೇಕಾಗಿದೆ."
ಅವನು ಹೇಳಿದಂತೆಯೇ ಎರಡೂ ಸೇನೆಗಳ ಮಧ್ಯಭಾಗಕ್ಕೆ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ರಥವನ್ನು ನಡೆಸಿದ. ನೆರೆದಿದ್ದವರನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಕುಂತೀಪುತ್ರನಿಗೆ ತೋರಿಸಿದನು.

ಎದುರಾಳಿಗಳ ಹುಟ್ಟಾಟವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ
ಪಾರ್ಥನು ಸ್ತಂಭೀಭೂತನಾದ.
ಅವರೆಲ್ಲ ಇವನಿಗೆ ಪರಿಚಿತರೇ. ಅವರಲ್ಲಿ
ಹಲವರನ್ನು ಅವನು ಜೀವನಪರ್ಯಂತ
ಗೌರವಿಸಿದ್ದ. ಅವರಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಜನ
ಅವಮಾನಕ್ಕೆ ಈಡುಮಾಡಲ್ಲ ನೋಡಿದವ
ಇದ್ದರು. ಅವರಿಂದ ಅವನಿಗೇನೂ
ದೊರೆತಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅವನಿಗೆ ಪ್ರಿಯ
ರಾದವರು ಆ ಯುದ್ಧದ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ
ನಿಂತುಬಿಟ್ಟಿದ್ದರಿಂದ ಅರ್ಜುನನು
ಚಿಂತಾಕ್ರಾಂತನಾದ.

ಕಣ್ಣು ಹಾಯಿಸುತ ಅರ್ಜುನನು
ದೃಷ್ಟಿ ಹರಿಸಿದರೆ ಎಲ್ಲರೂ ತನಗೆ
ಆಪ್ತರಾದವರೇ ಇದ್ದರು. ಇನ್ನು
ಯುದ್ಧ ಮಾಡಿದರೆ ಅವನ ಸ್ವಜನ-
ಬಾಂಧವರ ನಷ್ಟ, ರಕ್ತಪಾತ,
ಅನಾವಶ್ಯಕ ಹತ್ಯೆಗಳು ಜರುಗುತ್ತವೆ
ಎಂದು ಅನಿಸುತ್ತದೆ.
ಇದು ಅನಿವಾರ್ಯವೇ!

ಇಲ್ಲ, ಈ ಸಾಂಸಾರಿಕ ಹಕ್ಕಿಗಳು
ಹಿಡಿಸಲಾರವಲ್ಲ. ದುಗುಡದಿಂದ ಕೇಳಿದ
"ಕೃಷ್ಣೆ, "ಇವರೇಕೆ ಏಕೆ ಯಾವಾಗಲೂ
ಪ್ರೇಮ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವ ದುಃಖ
ತನ್ನ ಕೂಲಿಬಿಡುವರೇ? ಇವನು ತಂದ
ದುಃಖದಿಂದ ನನ್ನ ಹೃದಯ ಬೇಗೆ
ಸೀಳುತ್ತಿದೆ; ಸಂಜೆಯ ಪಕ್ಷಿ ಬಾಗಿ
ಬಾಗಿ ಕೃಷ್ಣನಲ್ಲಿ ಹರಿಯ ಬಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ;
ಬೆಳಕು ಪ್ರಕಾಶಿಸಿ ನನ್ನ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ
ಹೊಳೆಯುತ್ತಿದೆ, ತಲೆಯು ಬಾಗಿದೆ
ತಿರುಗುತ್ತಿದೆ; ಬೆಕೆರಡು ಕೈ ಕೈ
ಹಿಡಿಯುವ ಬಲವಿಲ್ಲದೆ ಸೋತು
ಹೋಗುತ್ತಿವೆ. ಕೇಳಿಕೊ ಬಾಲ
ಬಂಧುಗಳನ್ನು ಸಾಯಿಸಿ ನಾವು
ಪಡೆಯುವ ರಾಜ್ಯದಿಂದ ಏನು
ಬಂದೀತು? ಈ ~~ಯುದ್ಧ~~ ಹಿಂಸೆಯಿಂದ
ಬರುವ ಕೀರ್ತಿಯಲ್ಲಿ ನನಗೆ
ಬಯಕೆ ಇಲ್ಲವಾದ ರಾಜ್ಯ ಬೇಡವಾಗಿದೆ
ಸುಖ ಬೇಡವಾಗಿದೆ ಎನಗೆ ಬೇಕಿದೆ?

ಹೇಳಿದ, ಅವರು ಹೆಸರ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರ ಬಳಿಕೇಂ
ದು, ಇಷ್ಟು ಹೇಳಿ ನನ್ನನ್ನು ಬಿಡಿ ಕಳುಹಿಸಿ-
ಬಿಟ್ಟೆಂದು ನಾನು ಬಸ್ಸಿನ ದ್ವಾರದಲ್ಲಿ
ಬಂದರಲ್ಲಿ ಕಂಪನಿಯ ದಳ್ಳಾಳಿ ನಾನು
ಕೆಲಸ ಕೇಳುವುದೆ ನಾನಲ್ಲ ಈ ಅವನ್ನು
ಬಿಟ್ಟು ನಾನೇಕೆ ಇನ್ನು ನಿಲ್ಲಬೇಕು?
ಹೇಳಿಯೇ, ನಾನೇ ಹತ್ತಿರ ಬಂದು
ಆ ಬಂದರಿನ ತೀರದ ವಸ್ತುಗಳ ಮಾತ್ರ
ನಾನು ಕಂಪನಿಯನ್ನು ತಿಳಿಯಬೇಕು
ಬಂದ ಅವರು ಹೇಳಿದರು ನಾನು ಮಾತ್ರ
ಅಲ್ಲಿದ್ದ ನೌಕರರೊಡನೆ, ಅವರ ಜೊತೆ
ಬಂದ ಕೆಲಸ ದೊರಕಲು ಬರದ ಹಾಗಿ
ದಕ್ಕ ~~ಕೆಲಸಕ್ಕೆ~~ ಕಂಪನಿಗೆ ಹೋಗಿ
ಬರುವ ದಾರಿಯ ದಿನ ನಾನೇಕೆ
ಓಡಿಹೋಗಿ ಹೇಳಬಾರದು?
ಇದರಲ್ಲಿ ಕೆಲಸದ ಮಾತ್ರ ಸಿಕ್ಕಿದ
ಬಳಿಕ ಬಂದವನು ಹೇಳಿದ ಪ್ರಕಾರ
ನನ್ನನ್ನು ಕರೆದು, ಅವರು ತಿಳಿಸಿದ
ಬಗೆ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ನನಗೆ
ಅನಿಸಿತು.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

1:5123 [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

సద్యం
2

భగవంతుని మాట —

"ప్రియమిత్రమా! అర్జునా! నీకు విషమ
సమయమందు నీకు ఇంతటి
హేయమైన ఆలోచనలు ఎందుకు కలిగినవి
అను! ఈ కలత ఆర్యులకు తగదు
నీకు అపకీర్తియును, స్వర్గనాశము —
కలిగించే నీచ స్థితిని సహకరించనదగునే.

ఓ పార్థా! పిరికితనమును పొందకు, ఇది
నీకు తగదు, ఓ పరంతపా! నీ
తుచ్ఛమైన ఈ హృదయ దౌర్బల్యమును
విడిచి యుద్ధమునకు సిద్ధము
కమ్ము, లేచి నిలబడు, ఈ
కర్తవ్యమును విడువకుము."

కృష్ణభగవానుల పల్కు విని అర్జునుడు
శ్రీ కృష్ణునితో ఇలా పలికెను, —
4 "ఓ మధుసూదనా! భీష్మ ద్రోణులు
పూజనీయులు. వారితో యుద్ధమున బాణములతో
ఎలా పోరాడగలను, ఓ అరిసూదనా

ಪ್ರೇಮಾಚಾರ್ಯರನ್ನು [illegible]
ನಾನು [illegible]
[illegible] ಅವರನ್ನು [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ಅವರನ್ನು ಕೇಳಲು [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ಇಂತಹ ಸಂದರ್ಭ [illegible]
ನನಗೆ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] | [illegible]

ಕಾಲಡಲ್ಲಿರುವ ಇರುವವರು.
ಅಂದ ಮೇಲೆ ನಿನಗೆ ಚಿಂತೆ ಏತಕ್ಕೆ?

ಪ್ರಪಂಚದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ಹೇಗೆ ಬಾಳ್ವ,
ಯತ್ನವನೆ ಅವರು ಮುಖ್ಯ ಗಳ ಮೇಲಿನ
ಅಕ್ಷಯಲ ಬಲಿಗಳು ಇನ್ನೊಂದು ಜನ್ಮ
ಬಿಡುವಿಂದರಿತ್ರಿ ಬಿಡುವಿಕೆಗಳು
ಸ್ವಾಮಿಗೆ ಬಿಡುವುದು ಇಲ್ಲ.
ತಿನ್ನುವುದು, ಕುಡಿಯುವುದು, ಸುಖ
ಪಡುವುದು, ದು:ಖಪಡುವುದು - ಇವೆಲ್ಲ
ವೂ ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾದುವಲ್ಲವೇ, ಆದ್ದರಿಂದ
ಅವನ್ನು ವೃಥಾ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಹಚ್ಚಿ
ಕೊಳ್ಳಬಾರದು.
ನಿಜವಾಗಿ ತನಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದವರು
(ತನಗಿಂತ) ಹಿರಿಯನ ಕೆಲವನ್ನು ತನ್ನದು
ಎಂದು ಭಾವಿಸಿದಾಗ ಮಾಡುವ
ಮಿಥ್ಯ ನೋಟಗಳನ್ನು ದೂರಮಾಡು
ಅಜ್ಞಾನ. ಅಂತಹ ವ್ಯಥೆಗಳು
ಯಾರನ್ನು ಬಿಡಲಾರ ಗೊಳ್ಳಿಸುವುದಿಲ್ಲವೋ
ಅಂತಹ ಸುಮ ಸ್ಥಿತಿಯು ಧೀರನು

ಮಾತ್ರವೇ ಅಮೃತತ್ವವನ್ನು ಪಡೆಯುವನು.

ನಮ್ಮ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿರುವ ಈ ಅನಾದಿ
ಜಗತ್ತು ಇದೆಯಲ್ಲ, ಇದರಲ್ಲಿ ಯಾವುದು
ಇದೆಯೋ ಅದು ಬಂದೆಂಬಂತೆ ಇರುತ್ತದೆ
ಹಾಗೂ ಈ ಪ್ರಕೃತಿ ಇಲ್ಲದ ವಸ್ತುವು
ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ. ಇವುಗಳ
ಪ್ರಕೃತಿ ಸದಾ ಬದಲಾಗುವುದು, ಅದೇ ಅವಿನಾಶಿ
ತತ್ತ್ವ ಬಂದರಿತು ಹೋ. ~~ಅದರಿಂದ~~ ಬೆಳೆದು
ಹೊರಟಿರುವ ವಸ್ತುಗಳಿಗೆ ಅದೇ ಕಾರಣ
ವಾಗಿದೆ. ಆ ಅವಿನಾಶಿಯನ್ನು ಯಾವ ಸುಖವು
ಯಾರಿಗೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ (ನ್ಯ). ಪ್ರತಿಯೊಂದು
ವಸ್ತು* ದೇಹದೊಳಗಿರುವ ಆ ಅವಿನಾಶಿ ತತ್ತ್ವಕ್ಕೆ
~~ಇದೆಲ್ಲವೂ~~ ಆವರಣ ಮಾತ್ರವಾಗಿದೆ.
ನಶ್ವರವಾದ ಈ ಆವರಣಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡಲು
ನಿನಗೇಕೆ ಆತಂಕ?
ಸತ್ಯದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಾಗಲೀ ಸಾವಿನ
ಸಂಭವದಲ್ಲಾಗಲೀ ಯಾರಾದರೂ ಇದನ್ನು
ಹಂತಕನೆಂದಾಗಲೀ ಸಾಯುತ್ತಿರುವವನೆಂದು
ದಾಗಲೀ ತಿಳಿದರೆ ಅದು ತಪ್ಪು.

ಆಧಾರತೆ ನೀನು ತಿಳಿಯುವವನೂ ಅಲ್ಲ,
ಅವನು ನೋಡುವವನೂ ಅಲ್ಲ.

ಏಕೆಂದರೆ ನಿನ್ನೊಳಗಿನ ಸತ್ಯವು
ಯಾವುದೇ ಒಂದು ವಿಷಯ ಹುಟ್ಟಿದಲ್ಲಿ,
ಯಾವತ್ತೂ ಸಾಯುವುದೂ ಇಲ್ಲ. ಒಂದು
ಜೀವಿಯು ಸತ್ತಾಗ, ಆ ಜೀವಿಯೊಳಗಿನ
ಹೃದಯದೊಳಗಿನ ಆ ಸತ್ಯವು ಮಾತ್ರ ಹಾಗೆ
ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ
ಅದಕ್ಕೆ ಹುಟ್ಟು ಇಲ್ಲ, ಸಾವು ಇಲ್ಲ;
ಅದು ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಇರುವ ಸತ್ಯವಾಗಿದೆ.

೮ ~~ಅವನ~~ ತಿಳುವಳಿಕೆಯನ್ನು ಯಾವನು ಪಡೆದು
ಬದುಕುತ್ತಾನೋ ಅವನು ಬುದ್ಧಿಶಕ್ತಿ
ಯಾರನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವ ಸಾಯಿಸುವನು ?
(ನಾವು) ಯಾವ ಘಟನೆಯನ್ನು ಸಾಯಿಸ್ಸು
ದು ~~ಸಾವು~~ ಮೃತ್ಯು ಎಂಬ ನೆ | ತ್ತಾನೆ
ಏಕೆಂದರೆ ಸಾವು ಎಂದು ಗುರುತಿಸು
ತ್ತದ್ದೋ ಅದು ~~ನಿಜವಾಗಿ~~
ನಾಶವಾಗಿ ಉಳಿಯುವ ಬದಲಾಗುವ
ಮನುಷ್ಯ ದೇಹನೊಂದಾಗಿದೆ.

ಹಳೆಯದಾದ, ಹರಿದ ಇಲ್ಲವೇ ತುಂಬ
ಹರಿದುಹೋದ ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು, ನಾವು -
ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ — ~~[illegible]~~ ಕಿತ್ತು ಬಿಸುಟು
ಹೊಸದಾ ಎನಿಸಿದ ~~[illegible]~~, ಬೇರೆ
ಬಟ್ಟೆಯ ಹೊಸದನ್ನು ತೊಡುವುದಿಲ್ಲ
ಇಲ್ಲವೇ? ಹಾಗೆಯೇ ಬಟ್ಟೆಯು
ಬದಲಾಯಿಸಿದಂತೆ ನಮ್ಮೊಳಗಿನ
ನಿರಂತರ ತತ್ವವು [illegible] ಶರೀರವನ್ನು
ತನಗೆ ಇಷ್ಟ ಬಂದಾಗ ತೊರೆದು ಬೇರೆ
ಶರೀರಕ್ಕೆ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡುವುದನ್ನು
ನಾವು ಸಾಮಾನ್ಯ ಪರಿಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ
ಸಾವು, ಹುಟ್ಟು ಎನ್ನುತ್ತೇವೆ.

ತನಗೆ ಇಷ್ಟ ಬಂದಂತೆ ಶರೀರಗಳನ್ನು
ಬದಲಾಯಿಸುವ ಆ ಸತ್ವಕ್ಕೆ ಯಾವುದೆ
ಬಂಧನವಿಲ್ಲ ಯಾವ (ಬಾಧೆಯೂ) ಇಲ್ಲ.
ಬೆಂಕಿಯಿಂದ ಸುಡುವುದಕ್ಕೆ ಆಗಲಿ ಕತ್ತಿಯ
ಅಲಗಿನಿಂದ ಚೂರು ಚೂರು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಆಗಲಿ ನೀರಿ-
ನಿಂದ ತೊಯ್ಯಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಆಗಲಿ
ಗಾಳಿಯು (ಅದನ್ನು) ಒಣಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಆಗಲಿ

ಅರಿತೆ
ಸಾಧ್ಯವಾಗದ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲೂ ಆ ಸತ್ಯವು ಸದಾ ಇದ್ದುಕೊಂಡಿದೆ.
ಜ್ಞಾನಿಗಳು ಇದನ್ನು ಅವ್ಯಕ್ತ, ಅನಂತ, ಅನಿರ್ವಾಚ್ಯ ಎಂದೆಲ್ಲ ಬಗೆ ಬಗೆಯಾಗಿ ಗುರುತಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದರ ಸ್ವಭಾವವೇ ಅಂತ ಇದೆ. ಇದನ್ನು ನೀನು ಅರಿತೆಯಾದರೆ ನಿನಗೆ ಬಂದಿರುವ ದುಃಖವು ಅಡಗುವುದು. ಈ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ನೀನು ಸರಿಯಾಗಿ ತಿಳಿ. (ಇದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬೇರಾವುದೂ ನಿನ್ನ ನೋವಿಗೆ ಮದ್ದನ್ನು ಒದಗಿಸಲಾರದು)
ಇಂದಾಗಲೇ ನೀನೀಗ ದುಃಖ ಪಡುವಂಥದ್ದು ಏನೂ ಇಲ್ಲ ಎಂಬ ಮನವರಿಕೆಯಾಗುವುದು.

ಇನ್ನೊಂದು ರೀತಿ ಚಿಂತಿಸಿದರೆ, ದೇಹ ಪಡೆದಿರುವ ಜೀವಿಗಳು ಸಾಯುವಂತಹದು ಎಂದೇನಾದರೂ ಭಾವಿಸಿದರೂ ನೀನು ಈ ಸಾಯುವವರಿಗಾಗಿ ಚಿಂತಿಸಬೇಕಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ

ಪ್ರಶ್ನೆಯ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರ ಒಂದಲ್ಲೊಂದು ದಿನ
ಕಾಡುತ್ತಲೇ ಇದೆ. ಪ್ರಕೃತಿಯಲ್ಲಿಗಾಗ
ಹಲವಾರು ನಿರಂತರ ಕ್ರಿಯೆಗಳಂತೆ
ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕಾವ್ಯ ಎಂದಾದರೆ
ಉದ್ದೇಶ ಏನಂತೆ ?
ಒಂದು ಜೀವನ ಪ್ರಶ್ನೆಯಿಂದ ಸಂತಸ
ಪಡೆಯಲ್ಲ, ಒಂದು ಜೀವನವು ಬೆಳೆಸಾಗ
ಹೊಂದಿದರೆ ಬೆಳೆಯಲ್ಲ ? ಪ್ರಶ್ನೆದಿಂದ
ಕಾವ್ಯ, ಸತ್ಯವಂತ ಹೇರು ಪ್ರಶ್ನೆ ಬೇರೆ
ಕಷ್ಟ ಪಟ್ಟು ಬಿತ್ತಿ, ಬಿಡು ಅರಳಿ ಬೆಳೆಸ.
ಜ್ಞಾನದ ಅಂತರ ದಿನವನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನ
ಹಚ್ಚಿ ಕೊಂಡು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವ ರೀತಿ ದಿ.
ಜೀವಿಯಿಂದ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಮುಂಚಿನ
ಹಾಗು ಕಾಲದ ನಂತರದ 'ಇಲ್ಲ' ದ
ಸ್ಥಿತಿಯು ಅನಿವಾರ್ಯವಾದದ್ದು ; ಅವುಗಳ
ನಡುವಣ ಬದುಕಿನ ಸ್ಥಿತಿಯು
ಅತ್ಯಂತ ಚಿಕ್ಕದು. ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದದ್ದು
ಅದನ್ನು ನಿನ್ನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಭಾವಿಸುವುದು
ಎಷ್ಟು ಸರಿ ?

ಈ ಸತ್ಕಾರವಾದ ದೇಹದೊಳಗೆ ಸದಾ ಅವ್ಯಕ್ತ
ನಾಗಿ (ಸರ್ವಸಾಕ್ಷಿ ಯಾಗಿ) ~~ಇದ್ದು ಕೊಂಡಿರುವ~~ ನೆಲೆಗೊಂಡಿ ರುವನು
ಅದೃಶ್ಯನಾಗಿರುವ ~~ಈ~~ ಅನಂತ ಶಕ್ತನ
ಕ್ಕಿಂತ ಅದೃಶ್ಯಕರವಾದದ್ದು ಏನಾದರೂ
ಇದೆಯೇನು, ಅರ್ಜುನ?
ಅದನ್ನು ಕುರಿತು ಯಾರಾದರೂ ನುಡಿದರೆ
ಅವರೆಲ್ಲ ಅದೃಶ್ಯದ ಸಂಗತಿ ಯೆಂಬಂತೆ
ಅಲ್ಲದವರು ಕೇಳುವರು; ಅಕಸ್ಮಾತ್ತು
ಅದು ಯಾರಿಗಾದರೂ ಕಂಡಿತ್ತೆ ಗೋಚರ
(ಅರ್ಥ) ವಾದರೂ ಅದೃಶ್ಯದಂದನ್ನು
ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಂತೆ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವರು
ಮರೆತು ~~ಅಂತೆಯೇ~~ ಈ ಆತ್ಮ ವಿಚಾರವು ತುಂಬ
ಗಹನ (ನಿಗೂಢ) ವಾದುದು.

ಎಂದಿಗಾದರೂ ಬೀಳಲಿರುವ ದೇಹ-
ದೊಳಗೆ ಇರುವುದೊಂದು ಭಾವಿಸಲಾಗುವ
ಆ ಅನಂತವಾದ ಆತ್ಮನ ಅವಸಾನ
ವಾದೀತೇ ಎಂದೇನು ನೀನು
ಆತಂಕ ಪಡ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ
ಎಂದೂ ಚ್ಯುತಿ ಬಾರದು.

ಆ ಆತ್ಮವು ಎಂತಹ ವಿಚಿತ್ರದುದು ಎಂದರೆ ಅದನ್ನು ಹೋಲುವ ಮತ್ತಾವ ವಸ್ತುವೂ ಇಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಹೋಲಿಸಲು ಬೇರೆ ವಸ್ತು ಹೋಲಿಕೆ ಎಂಬುದು ಇದೆ. ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ನಾಶವು ಎಂಬುದು ಇಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಯಾರು ಮುಗಿಸಲಾರರು. ಆತ್ಮ ಹಾನಿ ಯಾದೀತೆಂದು ಎಂದೇನು ನೀನು ಚಿಂತಿಸಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ.

ಜನಿಸಿದ್ದು ಬೆಳೆದು, ಸಾವು ಎಂಬುದಕ್ಕೆ (ಮರಣಕ್ಕೆ) ನೀನು ಯಾರನ್ನು ದೂರಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಅರ್ಜುನ ನೀನು ತಪ್ಪಿತಸ್ಥನಾಗಿರುವಂತೆ ಯಾವುದು ಇಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ನಿನಗೆ ಧರ್ಮ ಎಂಬುದು ಒಂದು ಇದೆ. ಕ್ಷತ್ರಿಯನಾದ ನಿನಗೆ ಯುದ್ಧಕ್ಕಿಂತ ಶ್ರೇಯಸ್ಕರವಾದ ಬೇರೆ ಉಪಾಯವಿಲ್ಲ. ಅದೃಷ್ಟಶಾಲಿಗಳಾದ ಕ್ಷತ್ರಿಯರಿಗೆ ಮಾತ್ರವೇ ಇಂತಹ ಸದವಕಾಶವು ಸ್ವರ್ಗ ಸುಲಭವಾಗಿ (ತಾನೇ ಬಂದು) ಒದಗುವುದು.

ಇಂತಹ ಪೀಠಿಕೆಯಲ್ಲಿ ನಿನ್ನೊಳಗೆ ನೀನೇ
ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು
ಸಂಚಿಗೆ ಪಂಜರದೊಳಗೆ ಸಿಲುಕಿಕೊಂಡು
ವಿನಾದರೂ ಹತಾಶದಿಂದ ಹಾರಾಡು
ನಾದರೆ ಯಾರೂ ನಿನ್ನನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸರು.
ಮುಕ್ತವಾಗಿ ನೀನೇ ಸ್ವಚ್ಛಂದನ ಆನಂದದ
ಹೊಳೆಯ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿ.
ಆನಂದದಲ್ಲಿ ಹಾಡು ನೀನು ಆ ಕೋಣೆಗೆ
ಗುರಿಯಾಗಿ, ನಿನಗೆ ಪರಮಾತ್ಮಂತೆ
ಸೇರಿಸಲಾದ ದುಃಖದಿಂದ ಪ್ರಾಪ್ತಿ
ಯಾಗುತ್ತದೆ. ಆಗ ನಿನಗೆ ಬಂದ
ಆ ಕೋಣೆಯು ನಿನ್ನ ಪರಮಾನಂದದ
ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತದೆ.
ಒಂದು ಪಕ್ಷಿ ನೀನು ಹಾಡುತ್ತಿರುವಂತ ಕಿರಿ
ಯುದ್ಧದಿಂದ ಹಿಂತೆಗೆದರೂ ಬೀರರು
ನೀನು ಹೇಡಿತನದಿಂದಾಗಿ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ
ಹೆದರಿದ ಅಂಜುಬುರುಕ ನೀನೇ
ಹೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ನಿನಗೆ ಮುಂದೇನು
ಗತಿ?
ಇಂದ ಮೇಲೆ ನೀನು ಯುದ್ಧದಿಂದ
ನಿವೃತ್ತನಾಗುವಂತಿಲ್ಲ.

ಯುದ್ಧವನ್ನು ನಿವಾರಿಸಲು ಯತ್ನಿಸುತ್ತಿರುವ
ಬದಲು ನೀನೇ ನಾವೆಲ್ಲ ಬಿಟ್ಟು ತೆಗೆದು
ಫಲಿತಾಂಶವನ್ನು ತೀರ್ಮಾನಿಸಿದರೆ, ಕರ್ತವ್ಯದಿಂದ
ಹೋರಾಡಿದರೆ ಉಂಟಾಗುವ ಪುಣ್ಯ
ಪ್ರಶಂಸಾರ್ಹವಾದ ಈ ಯಾಗದಲ್ಲಿ ಹೋರಾಡುವ
ನೀನು ~~[illegible]~~ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಗೆದ್ದರೆ
ಸ್ವರ್ಗದ್ವಾರವಾದ ಗದ್ದುಗೆ ಯು
ನಿನ್ನದಾಗುತ್ತದೆ; ಒಂದು ವೇಳೆ ಸೋತು
ದಲ್ಲಿ ನೀನು ~~[illegible]~~ ವೀರಸ್ವರ್ಗವನ್ನು
ಮರಣವನ್ನು ಹೊಂದಿದರೂ ಸ್ವರ್ಗ
ಸ್ವರ್ಗವೇ ನಿನಗೆ ಲಭಿಸುವುದು.
ಹೇಗೂ ನಿನಗೆ ಉಭಯತ್ರ ಉತ್ತಮ
ವಾದ ಲಾಭವೇ ದೊರಕುವುದು. ನೀನು
ಚಿಂತಿಸಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ ಇಲ್ಲ.
ವೈರಿಗಳನ್ನು ಪ್ರಹಾರ ಮಾಡಿದಾಗಲೂ
~~[illegible]~~ ಒಂದೇ ತೆರದ ಭಾವನೆ ನಿನಗೆ
ಬಂದಿರಬೇಕು ಭಾವನೆ ನಿನಗೆ
ಬೇಕು. ಸುಖ ದುಃಖಗಳೆಂಬ ದ್ವಂದ್ವ
ಗಳನ್ನು ಬದಿಗಿರಿಸಿ, ಲಾಭ - ನಷ್ಟ,
ಜಯ - ಪರಾಜಯಗಳನ್ನು ಸಮ

ನೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ಹೇಳಿದರು. ಫಲದಲ್ಲಿ
ಆಸಕ್ತಿ ಇಲ್ಲದ ನಿನಗೆ ಆಗ ಎಂತಹ
ಪಾಪಪುಣ್ಯ ತಟ್ಟುವುದಿಲ್ಲ.
ಇಲ್ಲಿವರೆಗೆ ಬುದ್ಧಿಯು (ಸಾಂಖ್ಯದ =
ಜ್ಞಾನ ಯೋಗದ) ಕುರಿತಾದ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ನಾನು
ನಿನಗೆ ತಿಳಿಯಪಡಿಸಿದೆನು. ಇದನ್ನೀಗ ಯೋಗ
ಕಾರ್ಯ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ (ಕರ್ಮಯೋಗದಲ್ಲಿ)
ತಿಳಿಯಲು ಬಯಸುವ ಪ್ರಕಾರ ಇದನ್ನು ಕೇಳು
ನೀನು, ಕೇಳು.
ಯೋಗದಿಂದ ಕರ್ಮಯುಕ್ತನಾಗುವ ಆ
ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ನೀನು ಪ್ರವೃತ್ತನಾದರೆ
ಸಕಲ ಕರ್ಮಬಂಧನಗಳಿಂದಲೂ
ಬಿಡುಗಡೆ ಹೊಂದುವೆ.

ಜ್ಞಾನಯೋಗಕ್ಕಿಂತಲೂ ಈ ಕರ್ಮಯೋಗದಲ್ಲಿ
ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯ ಇದೆ, —
ಇಲ್ಲಿ ಎತ್ತಿದ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ಸಾಧಿಸದಿದ್ದರೂ
ಅದು ಅಳಿಯದೆ, ತಕ್ಕ ಫಲವನ್ನು
ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ನೀಡುತ್ತದೆ; ಇಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ
ಧರ್ಮದ ಅಲ್ಪಮಾತ್ರವಾದ ಫಲವೊಂದು

[illegible]
[illegible]

ಬಾಗವು; ಇಲ್ಲಿಯು ಧರ್ಮಮಾರ್ಗದ ಅನು-
ಅನುಭವ ಶಾರಿ ಸಂಕೋಚವನ್ನು ಪರಿ
ಹರಿಸುವಲ್ಲಿ ಬಲಗಾಲಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ
(ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಕಾರ್ಯರೂಪದಲ್ಲಿ ಬಾರದ
ಜ್ಞಾನಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಕರ್ಮಮಾರ್ಗದ
ಹಾಗೆ ಬಗೆಯ ಪ್ರಯೋಜನಗಳಿಲ್ಲ)
(ಕೇವಲ ಚಿಂತನೆಗಳನ್ನುಳ್ಳ) ಜ್ಞಾನಮಾರ್ಗ
ದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ಬಾರಿ ಕೇವಲ ಚಿಂತನೆಗಳು
ವ್ಯರ್ಥವಾಗುವ ಸಂಭವವುಂಟು;
ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಚಿಂತಿಸಿದ್ದಕ್ಕೆ ವಿಪರೀತ
ವಾದ ಫಲ ಬರುವ ಸಂಭವ ಇತ್ಯಾದಿ)

ಅನನ್ಯಾದರೂ ಕಾರ್ಯತಃ ಮಾಡಬೇಕೆನ್ನು-
ವವರಿಗೆ ಒಂದೇ ಬುದ್ಧಿಯಿರುವುದು
ಆದರೆ ಸಂಭವನೀಯ ಚಿಂತನೆಗಳನ್ನು
ತತವಾಗಿ ಮಾಡುವವರಿಗೆ ಹಲವಾರು ಬುದ್ಧಿಗಳು
ತೋರಬಹುದು.

ಕರ್ಮಪ್ರವೃತ್ತರಾದವರ ಪ್ರತಿ
ಫಲಾಪೇಕ್ಷೆಯಿಲ್ಲದೆ ದುಡಿಯುವವರನ್ನು ಪ್ರಶಂ-
ಪಠಿಸಲಾಗಿದೆ. ಭೋಗಪ್ರದವಾದ ಯಾವ
ವೇದಮಂತ್ರಗಳುಂಟೋ ಆ ಕರ್ಮಗಳೆಲ್ಲವು
ಆದೇಶಗಳಿಂದಲೇ ಈ ಸಾಮಾನ್ಯಮುಕ್ತಿ
ಗಳಿಗೆ ಯಾನಗಳು ಆಗುತ್ತವೆ. ಶ್ರುತಿ
ವಾಕ್ಯಗಳಿಗೆ ಅಂತಹ ವಿಧಿ-ನಿಷೇಧ
ಗಳಲ್ಲಿಯೇ ತಾತ್ಪರ್ಯ; ಅಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಾಗಿರುವ
ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಬೇರಾವ
ವಿಶ್ವಾಸವೂ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಈ
ವೇದಕರ್ಮನಿಷ್ಠರಾದ ಪಂಡಿತರು
ವಾದಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇವರ ಅಂತಃಕರಣವು
ಸದಾ ಕಾಮನೆಗಳಿಂದ ಕೂಡಿಕೊಂಡಿರು-
ವುದರಿಂದಲೂ, ಸ್ವರ್ಗಪ್ರಾಪ್ತಿ
ಮುಂತಾದ ಭೋಗಸಂಪತ್ತುಗಳನ್ನು
ದೊರಕಿಸಿಕೊಡುವಂತಹ ವೈದಿಕ
ಕ್ರಿಯೆಗಳಲ್ಲೇ ಇವರು ಅತಿಶಯ-
ವಾಗಿ ಪಠಿಸುವುದರಿಂದಲೂ, ಶ್ರೇಷ್ಠ-
ವಾದ ಮುಂದಿನ ಜನ್ಮ ಹಾಗು ಸುಖಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧ
ಪಟ್ಟ ಕರ್ಮಫಲಗಳಲ್ಲೇ ಇವರು ಅತಿ-

[illegible]) మొదటి [illegible]
ఇదర [illegible]
[illegible] [illegible]

ఇంతవరకు [illegible] ఈ [illegible]
[illegible]
త్రిగుణాత్మకమైన [illegible]
[illegible],
[illegible] తెలుస్తుంది, త్రిగుణాతీతమైన
(త్రిగుణాలకు అతీతమైన [illegible]
గుణములేని [illegible]) ఆత్మ వస్తు-
వనేది గమనించాలి. ఇదియే
[illegible]
[illegible]
[illegible],
~~[illegible]~~ [illegible]
[illegible]
ఆత్మజ్ఞానియగుటకు తోడ్పడుతుంది.
ఇంతక ఆత్మ జ్ఞానియగుట

ಜಾಂಬುವಂತಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದರೆ ಹೇಗೆ
~~[illegible]~~ ಸುತ್ತ ಮುತ್ತಲೂ ನೀರೇ ನೀರು
ಕಾಣಿಸುವ ಎಲ್ಲ ಬೇರೆ ಬಣ್ಣಗಳ
ಬಿಂದುಗಳನ್ನು ತಿಳಿದ ಬೆಳಕಿನ ನೆರಳು
ಅಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರಾಣ ಜೀವವೇ
ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ. (ಈ ಪ್ರಾಣ ಜೀವ
ಗಳು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಮಾತ್ರ ಬೇರೆ ಬೇರೆ
ಆಗಿರುವುದರಿಂದ ಅವುಗಳು ವ್ಯಕ್ತಿ
ತಾರತಮ್ಯ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಹೊಂದಿ ಬೇರೆ
ಯಾದವನು. ಸರಿಯಾದ ದೃಷ್ಟಿ
ಇರದ ಬೇಕು, ಇದುವೇ ವೇದಾಂತ
ಇದುವೇ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯ ಸಾಧನೆ ಕ್ಷೇತ್ರ)

ತತ್ವಂತರ ಶ್ರೀಗಳನ್ನು ತಂದು ಹೇಗದು ಮಂತ್ರ
ಮಾಡುವ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು ಹೊರಟಾಗಲೂ
ಒಂದು ಮಾರ್ಗವಿದೆ ಇರಲಿ; ನೀನು
ಮಾಡುವ / ಮಾಡಿದ ಕರ್ಮದಿಂದ
ನೀನು ಬಯಸಿದ ಫಲವೇ ಬರು
ತ್ತದೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯಬೇಡಿರಿ.
ಕರ್ಮ ಮಾಡಿದ ಫಲಗಳು ಸಿಗುವುದು

ವಿಶ್ರಾಂತಿ (ವಿರಾಮ) ವು ತುಂಬ
ಸಹಜ (ನಿಸರ್ಗದ) ವಾದವು. ಆದ್ದರಿಂದ
ನಿಸ್ವಾರ್ಥ್ಯಕ್ಕೆ ಸರಳ ಉಪಾಯ [illegible] ಚಿಂತೆ
[illegible]
ನಿದ್ರಾಸಮಯ ಬೇಕು.
ಆದ್ದರಿಂದ ಪ್ರತಿಯೊಂದಕ್ಕೂ ಯಾವಾಗಲೂ ಹೊಂದಿಕೆ
ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಕಲಿತರೆ
ಉದಾರ ಬುದ್ಧಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ
ನಿನಗೆ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಆಗುವ ತೊಂದರೆ
ಸಮಸ್ಯೆಗಳು, ದುಃಖಗಳು ತಪ್ಪುತ್ತವೆ.

ಪ್ರತಿಕೂಲದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೂ ಯಾವಾಗಲೂ ಹೊಂದಿಕೆ
ಯಾಗುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡುವುದನ್ನು
ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡಬೇಕು
ಯಾಕೆ ಕರ್ಮ (ಮಾಡುವುದು) ನ್ನು
ತ್ಯಜಿಸಬಾರದು. ಏಕೆಂದರೆ ಕರ್ಮ
ತ್ಯಜಿಸುವುದು ದೋಷಯುಕ್ತ.

ಈಗ ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಏಳುತ್ತದೆ. —

ಯಾವುದೇ ಕೆಲಸದಿಂದ ಲಾಭವನ್ನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸಬಾರದು ಎಂದಾದ ಮೇಲೆ ಆ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಲೇ ಬೇಕು ಎಂಬುದು ಹೇಗೆ ಸಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ?

ಮೇಲಿನ ಯಾವ ಯಾವುದನ್ನೂ ಪಡೆಯಲು ಹೇಳಿದ್ದುದಿಲ್ಲ. ಯಾವುದೇ ಲಾಭ / ಸುಖವನ್ನು ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕಿಂತ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಯಾವುದೇ ನಿರಾಶೆ / ದುಃಖವು ನಮಗಾಗದಿರಲಿ ಎಂಬ ಮನಃಸ್ಥಿತಿ (ಕ್ಷೇಮದ) ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹೇಳಿದ್ದುದು ಇದು.

ಫಲದ ಸಂಗವಿಲ್ಲದೆ ಕೆಲಸ ನಿರತನಾಗು. ಆಗ ನಿನಗೆ ದುಃಖವು ಬಾಧಿಸುವುದಿಲ್ಲ' ಎಂಬ ಮಾತನ್ನೇ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು 'ಅನಾಸಕ್ತನಾಗಿ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡು, ಆ ಕೆಲಸಗಳಿಂದ ಬರುವ ಫಲಾಪೇಕ್ಷೆಯನ್ನು ವರ್ಜಿಸು' ಎಂದು ಅರ್ಜುನನಿಗೆ ಕಿವಿಮಾತು

ಹೇಳ್ತಿದ್ದಾನೆ.
ಮನಃಶಾಸ್ತ್ರದ ಆಧಾರವಿಲ್ಲದ ಕೇಂದ್ರ
ಈ ತತ್ತ್ವ ಬಿದ್ದುಹೋಗಿದೆ.

ಮಾತಿನ ಕೇಂದ್ರೀಕರಣದ ಹೇಳಿಕೆಯಂತೆ
ಪ್ರಥಮ ಹೇಳಿಕೆಯಂತೆ ಈ ಬಗ್ಗೆ
ನಿಂತ್ಯ ನಿಜ ಸ್ಥಾನ ಇಂದಿರುವ ನಿಯಮ-
ಚಿತ್ತ ತೆಂಟನ್ನು ಭಿನ್ನವಾದ ಹೇಳಿಕೆ
'ಆಲೋಚನೆ' ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಗುರುತಿಸಿ
ಬದ್ಧನಾಗಿದೆ.
(ಉದಾಹರಣೆ ಇಲ್ಲಿ ಅವನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ
ಸರಳವಾದ ಹೇಳಿಕೆ ಭಾಗ / ಮಾತ್ರ
ನನ್ನನ್ನ ಸಂಬಂಧ ಪಟ್ಟಿದ್ದು)
ಭಾಷೆಯ ಆಲೋಚನೆ, ಕೇಂದ್ರದ ಕಾರ್ಯ
ನಿಶ್ಚಿತ ಮನಃಸ್ಥಿತಿ..
ಹೀಗೆ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ನಿಶ್ಚಲವಾದ ಸ್ಥಿತಿ
ಯನ್ನು ಸಾಧಿಸುವುದು ಕೆಲವೊಂದನ್ನು
ಮಾಡುವುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದದು.
ಎಂದರೆ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಸ್ಥಿರಗೊಳಿಸಿ
ತಾರತಮ್ಯ, ಫಲಾಪೇಕ್ಷೆ ಕೆಲಸವನ್ನು

ಮಾಡುವವರು ಆಲೋಚನೆಗಳಿಗೆ ಹೋದರು.
ಅವರಿಗೆ ಬಳಿಕ ಆಲೋಚನೆಯ ಪ್ರತಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಹೊರಡುವ ಪ್ರವ
ಸರಿಯಾದ ಬುದ್ಧಿ ಹಿಂದೆ ಕರ್ಮ ಪ್ರವೃತ್ತಿ
ನಡೆಸಲು ಆ ಕಾರ್ಯದ ಒಳ್ಳಿತು-
ಕೆಡುಕುಗಳ ಸಂಬಂಧವನ್ನು
ತ್ಯಜಿಸುವನು. ಆದ್ದರಿಂದ ಕರ್ಮ
ಪ್ರವೃತ್ತನಾಗುವ ಮೊದಲು ಸಮುಚಿತ
ಬುದ್ಧಿಭಾವದ 'ಯೋಗ'ವನ್ನು
ಹೊಂದಬೇಕು. ಇಂತಹ ಯೋಗವೇ
ಕರ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಕೌಶಲವನ್ನು
ಉಂಟುಮಾಡುವುದು ~~ಕಾರಣ~~
~~ಅಂದರೆ ನಾವು ಮಾಡುವ ಕರ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ~~
~~ಕೌಶಲ್ಯವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುವುದು~~

ಇಂತಹ ಬುದ್ಧಿ ಯೋಗಯುಕ್ತನಾಗಿರುವ
ಜ್ಞಾನಿಗಳು ಮಾತ್ರ ತಮ್ಮ ಕರ್ಮದಿಂದ
ಉದ್ಭವಿಸುವ ಫಲಾಕಾಂಕ್ಷೆ ಬಿಟ್ಟು
ಪುನರ್ಜನ್ಮ ಯಂತ್ರದ ಬಂಧನಗಳಿಂದ
ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ನೆಮ್ಮದಿಯ ದಾರಿ)
ಸಾರ್ವಕಾಲಿಕ ಶಾಂತಿಯ ಒಂದು

ಧ್ಯಾನವನ್ನು ಕಲಿಸುವರು.

ನಿನ್ನ ಹೃದಯ ಮೋಹದ ಜನ್ಯವಾದ ಈ ಮಬ್ಬು ಕತ್ತಲೆಯನ್ನು ನೀನೇ ಬುದ್ಧಿಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ದಾಟಿಹೋಗಬೇಕು. ಆಗಲೇ ನೀನು ಎಲ್ಲ ಜ್ಞಾನಗಳೂ ವಿದ್ಯೆಗಳೂ [illegible] ನೆಮ್ಮದಿ (ಸಮಾಧಾನ ಸ್ಥಿತಿ) ಯನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುವೆ. (ಇದಂತೆಯು ಶ್ರೀಗೀತೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವುದು. ವೇದೋಪನಿಷತ್ತುಗಳ ಸಾರವು ಇದ್ದರೂ ಇಂತಹ [illegible] ತಾನೇ (ಶ್ರುತಃ) ಶ್ರುತ್ವ ಇಂತಹ ಆನಂದ ಲಭಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ).

ಆದ್ದರಿಂದ ಅರ್ಜುನ, ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ನೀನು ಈಗ ದೃಢಚಿತ್ತವನ್ನು ತಂದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ವಿಕಲ್ಪಗೊಂಡ ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನ ಈ ಚಂಚಲತೆಯನ್ನು ನೀನು ಪ್ರಯತ್ನಪೂರ್ವಕ ಪರಿಹರಿಸಿಕೊಂಡೆಯಾದರೆ ಆ ಬಳಿಕ ಚಿತ್ತೈಕಾಗ್ರತೆಯಿಂದ ನೀನು ಕ್ರಮವಾಗಿ ಸಮಾಧಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಬಹುದು

ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣನ ಇಷ್ಟು ವಿವರಣೆಯಿಂದ ಅರ್ಜುನನಿಗೆ ಕೆಲವು ಪರಮಾರ್ಥ ವಿಚಾರಗಳ ಪರಿಚಯವಾಯಿತು. ಈ ವರೆಗೆ ಆತನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಸಂದೇಹಗಳೂ ಈ ಆಲೋಚನೆಯ ಸೆಳೆತದಿಂದ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಪ್ರಾಜ್ಞರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಅರ್ಥವಾಗುವ ಗಹನ ತತ್ತ್ವಗಳು ಪಾರ್ಥನ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದವು.

ತಾತ್ಪರ್ಯವಾಗಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣನ ಮತದಲ್ಲಿ, ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಪರಮಾರ್ಥ ಪ್ರಾಪ್ತಿಗಾಗಿ ಎರಡು ಉಪಾಯಗಳಿವೆ — ಬುದ್ಧಿಪ್ರವರ್ತಕವಾಗಿ ಆತ್ಮಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪಡೆಯುವುದು ಜ್ಞಾನಯೋಗ. ೨ ಕರ್ಮಯೋಗವೆಂಬುದು ಕಾರ್ಯತಃ ಜೀವನನಿಷ್ಠೆಯನ್ನು ಪಡೆಯುವ ಮಾರ್ಗ.

ಈ ಎರಡು ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿಯೂ ಸಾಧಕ ಸಾಧನೆಯ ತನ್ನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಸ್ವಾಯತ್ತಕ್ಕೆ ತಂದುಕೊಂಡ ಸ್ಥಿತಪ್ರಜ್ಞನಾಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಈ ಅಂಶವನ್ನು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಸ್ಪಷ್ಟ ಮಾಡಿ
ಕೊಳ್ಳಲು ಅರ್ಜುನನು ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣನನ್ನು
ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ, —
ಸಮತ್ವ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದವ,
ಸ್ಥಿತಪ್ರಜ್ಞ ನೆನಿಸುವ ಹೇಗಿರುತ್ತಾನೆ!
ಸಮಾಧಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿ ಇರುವ ನಿಂದನೆ-
ದವನು ಬಳಕೆ ಮಾತು (ಎಂತಹ)
ಮಾತಾಡುತ್ತಾನೆ, ಅವನು ಆ ಬಳಕೆ
ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆಯೇ, ನಡೆದಾಡುತ್ತಿರು-
ತ್ತಾನೆಯೇ?

ತನ್ನ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಚಿಂತೆಯನ್ನು
ಅರ್ಜುನನು ತೀರಿಸಿದ ಆಗ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣ
ನಿಗೆ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು. ತಾನು
ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಗಮನವಿಟ್ಟು ತತ್ತ್ವ
ವಾದವ ಅರ್ಜುನನು ಅದನ್ನು
ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ ಎಂಬುದು
ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣನಿಗೆ ಆನಂದದ ವಿಷಯ.

ಸ್ಥಿತಪ್ರಜ್ಞನು ಹೇಗಿರುತ್ತಾನೆ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ
ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣನ ಉತ್ತರ

ಪ್ರಾಕೃತಿಕವಾಗಿ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಕದಡಿ ಉದ್ರೇಕಿಸುವ ಕಾಮ ಬಯಸುವ ಸ್ವಭಾವವು ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನ ಸಹಜವಾಗಿ ಇದೆ. ಆಗ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಉದ್ಭವಿಸುವ ಬಯಕೆಗಳನ್ನು ತ್ಯಜಿಸುವಲ್ಲಿ ಯಾವಾತನು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಸದಾ ತನ್ನಲ್ಲಿ ತಾನೆಂಬ ತೃಪ್ತಿಯಿಂದಿರುತ್ತಾನೆಯೋ ಅವನೇ ಸ್ಥಿತಪ್ರಜ್ಞನು. ದುಃಖವು ಸಂಭವಿಸಿದ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಉಳಿದವರಂತೆ ಅವನ ಮನಸ್ಸು ತುಂಬ ಉದ್ವೇಗ / ಹತಾಶೆ ಪಡುವುದಿಲ್ಲ; ಹಾಗೆಯೇ ಸುಖದ ಸಮಯಸಂದರ್ಭಗಳನ್ನು ಅವನು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಅತಿಯಾಗಿ ಹಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗಿ ಅತಿಯಾದ ಪ್ರೀತಿ ಭಯ ಅಥವಾ ಕೋಪಗಳಿಂದ ದೂರವಿರುವ ಅವನ ಮನಸ್ಸು ಸದಾ ಸಮಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಈ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯದಿಂದಾಗಿ ಅವನು 'ಮುನಿ'

ಎನ್ನಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಜೀವನದಲ್ಲಿ
ಅನವರತ ಹುಡುಕುವ ಸುಖ - ದುಃಖ
ಗಳ ಹುಟ್ಟುಗಳು ಸಿಗುವುದು ಇಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲ
ಗಳು [illegible] ತಾನೆ ಸಹಜವಾಗಿ
ಅವು ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ಬಂದು - ಹೋಗುವುವು
ಎಂದು ಅವನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ.
ಯಾವುದರ ಸ್ಪೃಹೆಯನ್ನೂ ಅವನು
ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಹಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳದ್ದರಿಂದ
ಶುಭವು ಪ್ರಾಪ್ತವಾದಾಗ ಅತಿಯಾಗಿ
ಹಿಗ್ಗದೆ, ಅಶುಭವು ಸಂಭವಿಸಿದಾಗ
[illegible] ಎದೆಗುಂದದೆ ತನ್ನ
ಪ್ರಜ್ಞೆ ([illegible] ಜ್ಞಾನ) ಯನ್ನು
ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾನೆ.
ಇದು ಅವನೇ ತಾನಾಗಿ ರೂಢಿಸಿಕೊಂಡ
ಸ್ವಭಾವ.

ಇವನಿಗೆ ಒಂದು ಸ್ವಭಾವವಿದೆ. [illegible]
ಯಾವುದಾದರೂ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ [illegible]
[illegible] ಸೃಷ್ಟಿಸಿ, ~~[illegible]~~ ಹೊರ
ಬರುವ ಅದರ ಫಲಗಳನ್ನು
ಸ್ವೀಕರಿಸುವಾಗ [illegible]

ತಕ್ಷಣ ಜಾಗ್ರತೆಯಿಂದ ತನ್ನ ಅಂಗಾಂಗ
ಗಳನ್ನು ~~[illegible]~~ ತನ್ನ ಚಿಪ್ಪಿನೊಳಗೆ
ಎಳೆದು ಕೊಂಡು ತಟಸ್ಥವಾಗಿ ಬಿಡು
ತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಚಿತ್ತ ಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯದ ಭದ್ರತೆ
ಗಾಗಿ ನಾವು ಹಾನಿಯಿಲ್ಲ [illegible] ಬರುವ
ನಮ್ಮ ಇಂದ್ರಿಯಗಳು ಹೊರಗಿನ ಪದಾರ್ಥ
ಗಳೊಂದಿಗೆ ಸಂಪರ್ಕ ಏರ್ಪಡಿಸಿ ಕೊಂಡು
ಸದಾ ನಮಗೆ ಯಾವುದಾದರೊಂದು
ಅರಿವನ್ನು ತಂದು ಕೊಡುತ್ತಿರುತ್ತವೆ
ಆದ್ದರಿಂದ ನಮಗೆ ಬೇಕೆನಿಸಿದಾಗ
ಆ ಇಂದ್ರಿಯಗಳನ್ನು ಒಳಕ್ಕೆ ಎಳೆದು
ಕೊಂಡು ಅಥವಾ ನಮ್ಮ
ಇಂದ್ರಿಯಗಳು ಹೊರಗಿನ ವಸ್ತು ವಿಷಯ
ಗಳೊಡನೆ ಸಂಪರ್ಕವನ್ನು ಕಡಿದು
ಕೊಂಡು ಬಿಟ್ಟರೆ ನಮ್ಮ ಪ್ರಜ್ಞೆಯು
ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ.
ದಾಗ [illegible] ಸಂತೃಪ್ತಿಯು [illegible]
ಮ.ಮ.ಸ.: ಸ್ಥಿತಪ್ರಜ್ಞನೆನಿಸಿಕೊಂಡವನು [illegible]
ಗ.ವ.ಸಂ.ರ. ಜಾಗರೂಕತೆಯು ಅತಿ ಮುಖ್ಯ.

ಸುಖಭೋಗ ಭೋಗ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ನಿಯಮದ
ತಟಸ್ಥ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗುವ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ
ಆ ಭೋಗವಸ್ತುಗಳಿಂದ ದೂರ
ಉಳಿಯುತ್ತದೆ (ಹುಟ್ಟುತ್ತವೆ, ಸಾಯು
ತ್ತವೆ, ಪ್ರತಿಕ್ಷಣ ಬದಲಾಗುತ್ತವೆ).
ಆದರೆ ಈ ವಸ್ತುಗಳ ಬಗೆಗಿನ (ಜ್ಞಾನ)
ಸ್ಮರಣೆಗೆ ಒಳಪಡುವ ಮೂಲತತ್ತ್ವ ತಿಳಿಯಬೇಕಾ)
ದರೆ, ಎಲ್ಲ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಮೀರಿದ ತನ್ನ
ಸ್ವಂತಿಕೆಯ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನ
ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಬಂದಿರಬೇಕು.
ಆಗ ಮಾತ್ರವೇ, ಶ್ರೇಷ್ಠನಾದವನು ಧೀರ
ನೆನ್ನಿಸಿಕೊಂಡು, ಅವನ ಮುಂದೆ ಮುಕ್ತಿ
ಮಾರ್ಗದ್ವಾರ ಬಾಗಿಲು ಸ್ವರ್ಗದ ತೆರೆಯು
ತ್ತದೆ. ಅಂತಹ ವ್ಯಕ್ತಿಯು
ಮನಸ್ಸು ಸಂತೃಪ್ತಿ ಹೊಂದುವುದು,
ತನ್ನೊಳಗೆ ನೆಲೆ ನಿಲ್ಲುವುದು
ಕೊನೆಗಾಗುವುದು ಸುಲಭವಲ್ಲ ಎನ್ನುತ್ತಾನೆ
ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ. ಇಲ್ಲಿ ಕಷ್ಟಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯ
ಕಾರಣ ನಮ್ಮ ಇಂದ್ರಿಯಗಳ ಆ
ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿರುವ ಮಿತಿಯ ಅರಿವಿದೆ.

ಇಂದ್ರಿಯಗಳು ತುಂಬಾ ಚಪಲ. ಎಂಥವ ಬುದ್ಧಿವಂತನಾಗಿದ್ದರೂ, ಆತನು ಎಷ್ಟೇ ಪ್ರಯತ್ನಪಟ್ಟರೂ ಆತನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಣ ಮೀರಿ ತಪ್ಪಿಸಿ ಬಲವನ್ನು ಹೇರುತ್ತ ಸೆಳೆದು ಕೊಂಡೊಯ್ಯುವಷ್ಟು ಪ್ರಬಲವಾಗಿವೆ. ಈ ಇಂದ್ರಿಯಗಳು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ಮನಸ್ಸು ಹೇಳಿದಂತೆ ಇಂದ್ರಿಯಗಳು ಕೇಳಬೇಕು. ಆದರೆ ಹಾಗೆ ಆಗುವುದು ಇಲ್ಲ.
ಇವೆಲ್ಲವನ್ನು ಹತೋಟಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಯೋಗಾತ್ಮನು ತನ್ನಲ್ಲಿರುವ ಚೈತನ್ಯಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ತಲ್ಲೀನನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಅವನ ಪ್ರಜ್ಞೆಯು ಎಲ್ಲ ಕಾಲಕ್ಕೂ ನಿಶ್ಚಲವಾಗಿದೆಯೆನ್ನಬಹುದು.
ಇಂತಹ ಸಂಯಮವನ್ನು ಸಾಧಿಸದಿದ್ದರೆ ಏನಾಗುತ್ತದೆ? ಸುಖವು ಕೈತಪ್ಪಿ ದುಃಖವೇ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಹೇಗಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬ ವಿವರಣೆಯನ್ನು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ,—

62 ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನ ಸೌಖ್ಯಕ್ಕೆ ಏನಾದರೊಂದು
ವಸ್ತು ವಿನ್ನ ಭಾವನೆ ಹುಟ್ಟಿದಾಗ ನೆಂಆ
ಆ ಬಗ್ಗೆ ನಮಗೆ ಈ ತರಹದ ಲಕ್ಷ್ಯ ಮೂಡುತ್ತದೆ.
ಓ ಹುಡುಗ ಹಲವು ಆಂದ ನಮ್ಮ ಇಷ್ಟ ಹೊಂದು
ಕೊಳ್ಳುವ (ಬಯಕೆ) ಯೇ ಮೂಡುವುದು
ಹಾಗೆ ಬಯಕೆಗೆ ಹುಟ್ಟುವ ನಮಗೆ
ಸಿಗದಿದ್ದರೆ (ಸಿಕ್ಕರೂ ೭.ವೆ
ವಿಳಂಬವಾದರೂ ಲಕ್ಷ್ಯ ದೊರೆತಾಗದಿದ್ದರೆ)
ಕೋಪವು ಉದ್ಭವಿಸುತ್ತದೆ.

ಕೋಪದಿಂದ ಆದ ಮನಸ್ಸಿನ ಸಮ್ಮೋಹ
ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ (ಕ್ರೋಧಾತ್ । ಉದ್ಭವತಿ)
ಆ ಸಮ್ಮೋಹದಿಂದ
ಮನಃ ಸ್ಥಿತಿ (ಸ್ಮೃತಿಯು) ಭ್ರಮಣೆಯಾಗಿ
ನೆನಪು ನಾಶವಾಗುತ್ತದೆ
ನೆನಪು ತಪ್ಪಿ ಹೋದರೆ ಬುದ್ಧಿ
ಯು ಅಸ್ತಿತ್ವ ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಸಹಜ!
ಬುದ್ಧಿನಾಶದಿಂದ ಮನುಷ್ಯನು
ಸಂಪೂರ್ಣ ನಾಶ (ಪ್ರಣಶ್ಯತಿ)
ಹೊಂದುವನು

ಇದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯವಾಗಿ, ರಮಾನಾಥನು
ಮನಸ್ಸನ್ನು ~~ತನ್ನ~~ ತನಗೆ ಪ್ರಕಟವಾಗಿ
ನಡೆಸುತ್ತ, ಆ ಮನಸ್ಸಿನ ಒಳಗಿನದೆಲ್ಲ
ಬಂಧ್ಯಗಳನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುತ್ತ
ತಾನಾಗಿರಲಿ ತನಗೆ ಲಭ್ಯವಾಗುವ
ಸುಖ [illegible] ಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಳ್ಳುವ
ಮನಸ್ಸು, ಒಡನೆ ಕ್ರಿಸ್ತನನ್ನು ತೆರೆಯುವ ಎಂಬುದ
ಕ್ಕೆ ತಿಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ.
ಆಗ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಸದಾ ಕ್ರಿಸ್ತನ
ಒಳಗೆ [illegible] ಎಂಬುದು
ದುಃಖಾನುಭವದ ಯೋಗವು ಇಲ್ಲ. ದುಃಖದ
ಸೊಲ್ಲಂ [illegible] ದ ಮನಸ್ಸು ಹೊರಗೆ
ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಸದಾ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ (ನದಿಯ ಸ್ವಭಾವ
[ಮನುಷ್ಯನ ನಡತೆ (ಸ್ವಭಾವ) ಒಡೆಯ
ಮಗುವನ್ನು ಮನೆಯವರೆಲ್ಲ (ಇತರರು)
ಮುದ್ದಿಸುವಂತೆ ಒಳಗೆ
ನಂಬಿಕೆ ಉತ್ಸಾಹದ ಹೆಂಡತಿಯು
ಒದಗಿ ಪ್ರೀತಿ ಸ್ನೇಹ ಗಂಡನಿಗೆ
ಒಡ್ಡುವವರು [illegible]]

ತನ್ನ ಭಂಡಾರದ ದೇವನಿಗೆ
66 ತನ್ನ ದೇಹದ ದೇವನಿಗೆ (ಆತ್ಮಲಿಂಗ, ನಾಗ ದೇವನಿಗೆ) ಬುದ್ಧಿಯು ದಿವ್ಯಶಕ್ತಿ (ನಿಯಂತ್ರಣ) ಹಾಲನ್ನು ಎರೆಯಲಿಲ್ಲ; ಬಂಡಿಯ ನಿಗೆ ಕೃಷ್ಣ ಭಾವನೆಯು ಇರದು; ತನ್ನ ದೇಹದ ಭಾವನೆಯೇ ಮನದೇವ ನಿನಗೆ ನೀವು ದಿಂಡಿಲ್ಲಯದು; ನೀವು ದಿ ದೇವರ ಕಡೆ ನೋಡಿ ಕೊ ಆನಂದ ಪಡಲ್ಲ?

~~[illegible]~~ ಸದಾ ಹೊರಗಿನ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಇರುವ ದೇಹದ ಆಸೆಗೆ ಇರುವ ಇಂದ್ರಿಯ ಗಳಲ್ಲಿ ಹಾರಿಬಿಡುವ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವಾಗಲೂ ತನ್ನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳುವ ~~ನಿನಗೆ ಹಿಡಿದ ಮನಸು~~ ತನ್ನ ದೇಹದ ಸತ್ಯದ ಬುದ್ಧಿ (ವಿವೇಕ) ಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟ ದು ಹೊರ ಹಾಕುತ್ತದೆ. ಆ ಕಷ್ಟದಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ ಬುದ್ಧಿಯು ಬಗ್ಗೆಗೆ ಪ್ರಪಂಚ ಕೈ ಬಿಡುವುದು ಬುದ್ಧಿಯಂತೆ ಆತ್ಮ ನೀರ ಪಾಲು ದ್ವಾರ ಹೋಗುವುದು ನಾಶವು

ಅವರನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುವಂತೆ ಆಜ್ಞೆ ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ.

[illegible] ಯೋಗಾಸನ ವಿಶೇಷತೆ:
ತನ್ನ ಇಂದ್ರಿಯಗಳು ಹೊರಗಿನ ವಿಷಯದ ಸ್ಪರ್ಶ [illegible] ಹೋಗಲ್ಲದಂತೆ [illegible] ಭಾಗವಾಗಿ [illegible] ನಿವಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ [illegible] ಅಂತರಂಗದ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ನಿಯಮದ ಮೂಲಕ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. (ನಿಯಂತ್ರಿಸುತ್ತದೆ)

ಇದಕ್ಕಾಗಿ ತನ್ನ ಸಹಜಗಳಿಕೆಯನ್ನು ಸದಾ ನವ ನವೋಲ್ಲಾಸ ರೂಪ ಏಕಾಗ್ರತೆಯು ವ್ಯವಹಾರವು ಬಾಹ್ಯದ (ಸಾಮಾನ್ಯ) ವ್ಯವಹಾರಕ್ಕಿಂತ ತೀವ್ರವು ಮಹತ್ವವು ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಅಂತರಂಗವನ್ನು ಮೊದಲ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು (ಬಂಧ ಸಂತೆ) ಅರ್ಜುನನಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ

ಎಲ್ಲ ಜೀವಿಗಳಿಗೆ ರಾತ್ರಿಯಾಗಿರುವಾಗ,
ತನ್ನ ಇಂದ್ರಿಯ - ಮನಸ್ಸು - ಬುದ್ಧಿ

ಇಂದ್ರಿಯಗಳನ್ನ ಸಂಯಮದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟು ಕೊಂಡಿರುವ
ಜ್ಞಾನಿಗೆ ಹಗಲು (ಎಚ್ಚರವಿರುವ
ಜೀವಿಗಳ ಸಮಯ) ರಾತ್ರಿಯಾಗುತ್ತದೆ
ಹಾಗು ಯಾವುದರಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಾಣಿಗಳು
(ಜನಗಳು) ಎಚ್ಚರವಾಗಿರುತ್ತಾರೋ
ಅಂತಹ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಆ ಮುನಿಗೆ
ಅದು ನಿದ್ರಾವಸ್ಥೆಯಂತೆ ತನ್ನ ಮನವ
ನ್ನೇ ~~[illegible]~~ ಮರೆತಿರುತ್ತಾನೆ.

೭೦ನೇ ಸೂತ್ರ ಒಂದಿಷ್ಟು ಹಬ್ಬದ ಆಗರದ ಸಮುದ್ರಕ್ಕೆ
ನದಿಗಳ ಎಲ್ಲ ನದಿಗಳ ನೀರು ತಾನಾಗಿ
ಬಂದು ತುಂಬುತ್ತವೆ ಅಂತೆಯೇ
ಯಾವಾತ ಸೌಖ್ಯಕ್ಕೆ ತಾನಾಗಿ ಕಾಮನೆ
ಗಳು ಒಳದು ಬರುವವೋ
ಅವನಿಗೆ ಶಾಂತಿಯು ದೊರಕಲು ಸಾಧ್ಯ
ಇದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿ ರೀತಿಯಾಗಿ, ~~[illegible]~~
ಎಷ್ಟೋ ಇಷ್ಟ ಸಾಧಿಸುವ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಕೊಡುವಾತನಿಗೆ
ಅತೃಪ್ತ ಕಾಮನೆಗಳು ಪ್ರಬಲ
ಅವನ ಪ್ರಯತ್ನವೆಲ್ಲ ಬರೀ ಆಸೆಗಳಿಂದ
ಅನ್ನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಂತೋಷ ಹರಡುತ್ತದೆ

ಊರಿನ ಮಕ್ಕಳೆಲ್ಲಾ ತನ್ನ ಮನೆಯವರೊಡನೆ
ಬಂದು ~~[illegible]~~ ಆಟವಾಡಿದರೆ ಹೊರಗೆ
ಹತ್ತಿರ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಮಡಿಲು. ಹಾಗೆ (ತನ್ನೆಲ್ಲಾ) [margin: ಅವಲಂಬಿಸಿ ಬಾಳಬೇಕಾದ]
ಆತ್ಮ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನೇ ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡು ಬದುಕುವ
ಎಲ್ಲ ಜೀವ ಜಂತುಗಳೊಂದಿಗೆ ಸ್ನೇಹ -
ಸಂಬಂಧ ಬೆಳೆಸುತ್ತಾ.
ಅವನು ನಿಸ್ವಾರ್ಥ, ~~[illegible]~~ ಸುಖಿ ಶ್ರಮಿಕ
ಅಲೆಮಾರಿ ~~[illegible]~~ ಅವನು ಒಬ್ಬ,
ಬಳಿಗೆ ಬಂದರೂ, ಮತ್ತೆ ಮೋಹಿಸಿ ಬಿದ್ದ
ದ್ವೇಷವನ್ನು ತನ್ನ ಮಂದಿ ಕಾಲೂರಿದವ,
ತಾನೆಂಬ ಹಮ್ಮು ಬಿಟ್ಟವನು,
ಅವನೇ ~~[illegible]~~ ಶಾಂತಿ -
ನೆಮ್ಮದಿಯ ಆಗರ, ಸಮಾಧಾನದ
ನೆಲೆ. ಅವನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಸುಖಿಯು
ಇಲ್ಲದು.
ಮೇಲ್ನಂತೆ, ಪ್ರಕೃತಿಯ ಬೆಳೆ ಮಕ್ಕಳು
(ಪಶು ಪಕ್ಷಿಗಳು) ಅತ್ಯಂತ ಒಳ್ಳೆ
ಇರುವ ಸುಖದ ಸಂಗಾತಿ
ಪರಬ್ರಹ್ಮದ ಸ್ಥಿತಿ (ಅಥವಾ) ಪ್ರಕೃತಿ

ಆ ಸಾಕ್ಷಿ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಕೈಗೆಟುಕಿಸಿ
ಕೊಂಡವನಿಗೆ ಇನ್ನು ಬೇರೆ ಪ್ರಯೋಜನ
ಗಳು ಬೇಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆ
ಸತ್ಯದ ಅರಿವು ಒಮ್ಮೆ (ಅನುಭವಕ್ಕೆ
ಬಂದರೂ ಸಾಕು) ಅಂಟುಕೊಂಡಿದ್ದ
ತುಂಬ ಕಾಲದಲ್ಲೂ ಆ ಅನುಭವವನ್ನು
ಮರೆಯದವನು ಆತನು। ಆ ಕೊಂಡು
ಬ್ರಹ್ಮನಿರ್ವಾಣವನ್ನು ಪಡೆಯುವುದ
ರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ.

ಅಧ್ಯಾಯ 3

ಕರ್ಮಯೋಗ

ಇದುವರೆಗೆ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣನ ವಿವರಣೆಯಿಂದ ಅರ್ಜುನನಿಗೆ ಜ್ಞಾನಯೋಗ ಹಾಗೂ ಕರ್ಮಯೋಗಗಳ ಸ್ವರೂಪದ ಸ್ಥೂಲ ಪರಿಚಯವಾಯಿತು. ಆದರೆ ಆ ವಿವರಣೆಗಳನ್ನು ನೀಡುವಾಗ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣನು ಕೆಲವು ಸುಳಿಗಳನ್ನು ನೀಡಿದನು. ಪ್ರವೃತ್ತಿಯಂತೆ ಕರ್ಮ ಧರ್ಮಗಳಿಂದಲೂ ಜ್ಞಾನಯೋಗವೇ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದು ಅರ್ಜುನನ ಮನಸ್ಸಿನ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಆಸ್ಪದ ನೀಡಿತು.

1. ಅರ್ಜುನನು ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣನನ್ನು ಕೇಳುವನು,
ನಿನ್ನ ಉಪದೇಶಗಳ ವಿವರಣೆಯಿಂದ
ಕರ್ಮ ಕಾಂಡಗಳು ಜ್ಞಾನ ಯೋಗ ಶ್ರೇಷ್ಠ
ಎಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಬಂದಿತು.
ಹಾಗಿದ್ದರೆ ನನ್ನನ್ನೇಕೆ ಘೋರ ಹಿಂಸಾ
ಮಯ ಕ್ರೂರವಾದ ಕರ್ಮದಲ್ಲಿ
(ಬಂಧು ಹತ್ಯೆ, ಹಿಂಸೆ ಗಳು ~~[illegible]~~
ಪಾಪದ ಕರ್ಮದಲ್ಲಿ) ತೊಡಗಿಸುತ್ತೀಯೆ?
ನೀನು ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದು ಏನು? ನನ್ನನ್ನು
ಪ್ರೇರೇಪಿಸುತ್ತಿರುವುದು ಇವೆರಡೂ
ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಯಾಗಿರುವುದರಿಂದ
ನನಗೆ ಗೊಂದಲ ಉಂಟಾಗಿದೆ.
ಅದನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಿ, ಕರ್ಮ ಹಾಗು
ಜ್ಞಾನ ಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ
ಯೋಗ್ಯ ಉತ್ತಮವಾದುದು ಎಂಬುದನ್ನು
ನನಗೆ ಶ್ರೇಯಃ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗುವಂತೆ
ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿಸುವೆಯಾ, ಕೃಷ್ಣ?

ಭಗವಂತನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ —
ಓ ಅರ್ಜುನ, ಸಾವಿರ ಯುಗಗಳು ಬ್ರಹ್ಮ
ನ ಒಂದು ಹಗಲು. ಹಾಗೆಯೇ ಅವನ
ರಾತ್ರಿಯು [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ಬಾಳು ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲ ಮನುಷ್ಯ ಬಿಟ್ಟು
ತೆಪ್ಪಗಿರುವುದನ್ನೇ ನಿಮಗೆ ತಕ್ಕ
ಮಾರ್ಗ ಎಂದು ಯಾರೂ ಒಪ್ಪಿಲ್ಲ.

~~ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ~~ ಮನುಷ್ಯತ್ವ ಯಾವುದೆಂದು
ಶೋಧಿಸಿಯೂ ಆರೋಗ್ಯವೂ ಕೂಡ
ಮನಸ್ಸು ಮಾಡದೆ ಇರಬೇಕೆಂಬುದು
ನಾಟ್ಯ ವಿದ್ಯೆಯ ಮಾತು. ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ
ಯಾಗಲೀ, ಮಾತಿನಲ್ಲಿಗಲೀ, ಅಂಗಾಂಗ
ಗಳಿಂದಾಗಲೀ ಮನೋಬಂಧನವನ್ನು ಮಾಡದೆ
ಯಾವುದು ಕ್ಷೇಮ ಕಾಲ ತಾನೇ
ಇರಬಲ್ಲರೋ ನೀ? ಅಂತರಂಗದ ಪ್ರಭು
ಸಾಕ್ಷಿಯ ಸಾಧನೆಗೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಲ್ಲಿ
ಸದಾ ಕಾಲವೂ ಏನಾದರೊಂದನ್ನು
ಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು ಮಾತ್ರ ಇಲ್ಲ
ಇರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇವು ತ್ಯಜಿಸಬೇಕು
ಯಾಗಿ ಮಾಡು ತಮಗೆ ತಿಳಿಯದಿಲ್ಲ
ನಾಕೆ ಬಿಟ್ಟಿರಬೇಕು. ಮನುಷ್ಯರು
ಈ ಕರ್ಮಗಳ ವಿಲಯನ್ನು ಬಯಸಿ
ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಬಿಡಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಅಂದರೆ ನಾವು ಕರ್ಮ ಮಾಡಬೇಕಲ್ಲ
ಅನ್ನುತ್ತಾರೆ.
ಒಂದು ವೇಳೆ ಕೈಕಾಲುಗಳ ಚಾಲನ
ವನ್ನು ಮಾಡದಿದ್ದರೂ ಮನಸ್ಸ-
ಮನಃಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಒಂದು ಸುಖ
ಪಡುವ ವಿಷಯವನ್ನು ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆ
ಆಗಲು ಅದನ್ನು ~~ಕರ್ಮವನ್ನು~~ ತ್ಯಾಗದ
ನಿಶ್ಚಯ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ
ಅದನ್ನು ಒಪ್ಪಲಾಗದು. ಯಾಕೆಂದು
ಹೇಳುವ ಒಬ್ಬ ವಿದ್ವಾಂಸ
(Hippocratic) ಎನ್ನುವವರು
ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ, ಅಷ್ಟು

ಯಾವನು ತನ್ನ ಇಂದ್ರಿಯಗಳನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನ
ಹತೋಟಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಕೇವಲ
ಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯಗಳಿಂದ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು,
ತನು ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿದ್ದು ಮಾಡುತ್ತಾನೋ
ಅವನೇ ಅಂತರಂಗದ ಆ ಕರ್ಮಯೋಗಿ
ಎಲ್ಲದವರು ಮುಕ್ತಿಗಾಗಿ ಮಾಡುವ ಕರ್ಮಗಳು
ನಿಂತ ಮೈಮರೆತು ನಿಷ್ಕಾಮವಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಅರ್ಜುನ. ನೀನು ಎಲ್ಲ ಕೆಲಸವನ್ನು ತಪ್ಪದೆ
ಮಾಡು. ಆಲಸ್ಯದಿಂದಿರುವುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಕರ್ಮ
ನಿರತನಾಗಿರುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ಎಲ್ಲ
ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ [illegible] ನಿನ್ನ ದೇಹದ
ಎಲ್ಲ ಕ್ರಿಯೆಗಳೂ ನಿಂತು, ಶರೀರದ
ನಿರ್ವಹಣೆಯು ಕಷ್ಟ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದು.

ಕರ್ಮಬಂಧನ (ಕೆಲಸಗಳ ಗಾಢ ಪರಿ) ಗಳು -
ಯಜ್ಞಕ್ಕೆ ಈ ಸಂಸಾರಕ್ಕಿಂತಲೂ ಬೇರೆ ದೆ
ಯಲ್ಲಿರುವುದು | ಬೇರೆಯವರ ಹಿತವು
ಯಜ್ಞಾರ್ಥವಾಗಿ (ನಿಃಸ್ವಾರ್ಥವಾಗಿ /
ನಿಷ್ಕಾಮಕರ್ಮ ಭಾವದಿಂದ) ಮಾಡುವ
ಕರ್ಮವು. ಎಲ್ಲ ಗಾಢ ಪರಿಗಳಿಂದ
ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ನೀ ಬರೀ
ಕರ್ಮವನ್ನು ಮಾಡು, ಅರ್ಜುನ.
ನಾನು ನನಗೆ ಸೃಷ್ಟಿಸುವ ಮೊದಲ ಯಜ್ಞ
ದೇವ ಮಾನವರ, ಇವರ ಸಂಗ
ಬೇಸಿತಲ. ಈ ಯಜ್ಞ ಭಾವನೆಯಿಂದಲೇ
ಎಲ್ಲರನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿ ಮಾಡಿದ ಪ್ರಜಾಪತಿ
ಯು [illegible] ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಬೇಕಾದುದು

ಇದೆ. — ಈ ಯಜ್ಞ ಕುಂಡ ದಕ್ಷಿಣದ
ಸೀಮೆಯಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಇಬ್ಬರು ಧರ್ಮಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು
ಹಾಡುತ್ತ ಹೇಳುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಈ
ಯಜ್ಞಮಾನನ ದಕ್ಷಿಣದಲ್ಲಿ ನಿಂತು ದೇವತೆ
ಗಳನ್ನು ಕರೆಯುವ, ದೇವತೆಗಳ ನಿಮಿತ್ತ
ಬಲಿಪೀಠಕ್ಕೆ ಯಜ್ಞ ಭಾಗವನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಲೆಂದು
ಬರಲಿ. ಹೀಗೆ ಮತ್ತೊಬ್ಬನು
~~ಯಜ್ಞ ಕುಂಡದ ... (ಹೋತೃ) ...~~
~~... ಯಜಮಾನನ ... ನಿಂತು ... ಇದ್ದಾರೆ.~~
ಪುರೋಹಿತ ಅಗ್ನೀಧ್ರ ನಿಂತು — ಯಾಗದ
ರಾಜ್ಯ ದೇವತೆಗಳು — ಕ್ರಿಯಾ ಸನ್ನ
ಹೊಂದಿವೆ.
ಯಜ್ಞ ದಕ್ಷಿಣ ತ್ರೇತಾಗ್ನಿಯಲ್ಲಿ ~~ಹೋ~~ಹೋಮದ ದೇವತೆ
ಗಳು ಆ ಉದ್ದೇಶದಿಂದಲೇ ಮಾಡುವ
ಬೇಡಿದ / ಬಯಸಿದ ಭಾಗಗಳನ್ನೆಲ್ಲ
ಕೊಡಲಿ. ಹಾಗೆ ಪಡೆದ ಭಾಗ ದಕ್ಷಿಣ
ಇನಿತನ್ನು ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಸಮರ್ಪಣೆ
ಮಾಡದೆ ಸ್ವಾರ್ಥದಿಂದ ಭುಂಜಿಸುವವನು
ಶುದ್ಧ ಕಳ್ಳನೇ ಸರಿ.

ಯಜ್ಞ ಮಾಡಿದ ಬಗ್ಗೆ (ಬಗ್ಗೆ ದಸ್ತ್ರ)
ತಿನ್ನುವುದರಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಮಾಡಿದ್ದ
ಬರದು. ಕೇವಲ ತೆಂಗಿನ
ಕಾಯಿಗಳನ್ನು ಒಡೆದು ಪೂಜಿಸಿ ಹೋಗುತ್ತಿ
ದ್ದರು ಬಿಟ್ಟರೆ ಮಾಂಸವನ್ನೇ
ತಿನ್ನುವವರು.
ಹೊಲೆಯರಂತೆ ಮಾದಿಗರು ಬಲಿ-
ಯುವುದಕ್ಕೆ ಕೋಳಿ ಬಗ್ಗೆ ತಿನ್ನು
ವಿಶ್ವಾಸ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ದ ಕುರಿ-
ಮರಿಗಳು ಬಲಿಕೊಟ್ಟು ಯಾವುದೇ
ಒಕ್ಕಲಿಗರ ರೀತಿ ಕೊಡುವ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು
ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಡಲಿಲ್ಲ
ವೆಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದೇನೆ.
ನೋಡು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದ, ಪವಿತ್ರವಾದ
ಕುರುಕ್ಷೇತ್ರದ ಯಜ್ಞವು
ನಡೆಯುತ್ತದೆ; ಯಜ್ಞ ಕುಂಡ
~~ಬಳಿಯ ಮಗ್ಗಿಯೂ~~ ಬಳಿ ಯಜ್ಞ
ಯನ್ನು ತರುತ್ತದೆ, ಮಗ್ಗಿಯಿಂದ
ಬದ್ಧ ನಿಷ್ಠೆಯಾಗುತ್ತದೆ
ನಿಷ್ಠೆಯಾದ ಬಗ್ಗೆಯಿಂದ ಎಲ್ಲ

ಹುಟ್ಟುತ್ತವೆ,
ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಬದುಕಿಸುತ್ತವೆ.
ಈ ಪುಸ್ತಕ ನಾವು ಓದಲು ಹೇಳಿದ ಅರಿವಿಗೆ
ಕೀಟಗಳ ನೆಗೆಯುವ ಜೀವಗಳಿಂದಲು, ಸೃಷ್ಟಿ-
ಯು ಜೀವಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಜೀವಗಳು ಹುಟ್ಟಿಕೊ-
ಂಡ [illegible] ದಿಂದಲು ಬಂದವೆ ಎಂದು
ತಿಳಿ.
ಅನಾದಿಕಾಲದಿಂದಲು ಬಂದಿರುವ ಈ ಚಕ್ರ
ವನ್ನು ಯಾವನು [illegible] ಇಲ್ಲವೋ
ಅವನು [illegible] ವ್ಯರ್ಥನಾಗಿ, [illegible]
[illegible] ನಾಗಿದ್ದು ಪಾಪದಿಂದ [illegible],
ತನ್ನ ಜೀವಿತವನ್ನೇ ವ್ಯರ್ಥ [illegible]
ಇಂತಹವನಿಗೆ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತನಾಗಿ, ಯಾವಾತನು
ಆತ್ಮಸಂತುಷ್ಟನಾಗಿದ್ದಾನೋ, [illegible]
[illegible] ನಾಗಿದ್ದು [illegible] ಅವನ ಕೆಲಸ
ಗಳೆಲ್ಲ ನಿರತನಾಗಿರುವನೋ, ಇಂತಹವನಿಗೆ
ಕಾರ್ಯಭಾರ (ಕಾರ್ಯದ ಹೊರೆ) ಏನೂ
ಇರದು.
ಕೆಲಸವು ಪೂರ್ತಿಯಾದ್ದರಿಂದಲು ಕೆಲಸವು
[illegible] ದ್ದರಿಂದಲು [illegible]
[illegible] ಇಲ್ಲ. ಯಾವ [illegible]

ಪರಾವಲಂಬನೆಯೂ ಆತನಿಗಿರುವುದಿಲ್ಲ.
ಜೀವನೋಪಾಯ ಚಿರಕ್ಕೆ ಲಭ್ಯವಿರಲಿ.
ಕೆಲಸವು ಸಫಲವಾದಾಗ ಜೀವನಿಗೆ ಹಿಗ್ಗು
ಇಲ್ಲ. ಇದು ವಿಫಲವಾದರೆ ಇತರರನ್ನು
ದೂರುವುದನ್ನಾಗಲೀ, ದೈವವನ್ನು ದೂರುವುದನ್ನಾಗಲೀ
ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ.
ಅರ್ಜುನ, ನೀನೂ ಈ ಬಗೆಯ ಕರ್ಮಯೋಗಿ-
ಯಾಗು. ಫಲಾಪೇಕ್ಷೆಯಿಲ್ಲದೆ ಕರ್ಮ ಪರ-
ನಾಗುವುದರಿಂದ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಶ್ರೇಷ್ಠತೆ
ಯು ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುವುದು.
ಆ ಬಗೆಯ ಕರ್ಮಗಳಿಂದ ಬಂಧನಾಗಲೀ
ಹಿಂದೆ ಜನಕ ಮುಂತಾದವರು
ಕೃತಕೃತ್ಯರಾದುದನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಬಲ್ಲರು.
ಅಲ್ಲದೆ ಲೋಕ ಸಂಗ್ರಹವನ್ನು ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ
ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ನೀನು ಕರ್ಮದಲ್ಲಿ ತೊಡಗ
ಬೇಕಾಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಸಾಮಾನ್ಯರೆಲ್ಲ
ಮುಖಂಡರು ಹೇಗೆ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುವರೋ
ಅದನ್ನೇ ಅನುಸರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಶ್ರೇಷ್ಠರು
ಉಳಿದವರೆಲ್ಲರೂ ಅನುಸರಿಸುವರು.

[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

ಈಗ ನನ್ನನ್ನೇ ನೋಡು, ಇಲ್ಲ ನನಗೆ
ಯಾವುದರಿಂದಲೂ ಏನೂ ಆಗಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ
ಯಾವುದು ನಡೆದರೂ, ಬಿಟ್ಟರೂ ನನಗೆ
ಒಂದೇ. ಆದರೂ ನಾನು ಕರ್ತವ್ಯ/ಧರ್ಮ-
ಪಾಲಿಸುತ್ತೇನೆ. ಎಂದೂ ಬಿಟ್ಟಿರುವುದಿಲ್ಲ
ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ನಾನು ಇದನ್ನೇ ಬಿಟ್ಟು
ಬೇರೆ ~~[illegible]~~ ಏನಂದರೆ ಎಲ್ಲರೂ ಎಲ್ಲವನ್ನು
ಅರ್ಪಿಸಿಯಾರು. (ಸೋಮಾರಿ ತನ್ನವನ್ನು
ಕೆಲಸ ಎಲ್ಲವನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟರೂ, ಬಿಡುವವರ
ಆದನ್ನು ತಿಳಿಯದೆಯೂ ಎಲ್ಲವನ್ನು
ಬಿಟ್ಟು ಕರ್ಮ [illegible] ಹಾಗೆ ಬಿಡುತ್ತಾರೆ)
ಆದ್ದರಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಬೇಸರವಿಲ್ಲದೆ
ನಾನು ಎಲ್ಲ ಕರ್ಮವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೇನೆ
ನೀನು. ಅದೇ ರೀತಿ ನೀನು ಜ್ಞಾನಿಯಾದರೂ
ಎಲ್ಲ ಮನುಷ್ಯರು ನಡೆವ ಕರ್ಮವನ್ನೇ
~~[illegible]~~ ಮಾಡಬೇಕು
ಹಾಗೆ ಕರ್ಮವನ್ನೇ ಎಲ್ಲರೂ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟರೆ
ಶ್ಲೋಕ 3 ನೋಡು ಆದರಿಂದ ಲೋಕವೆಲ್ಲ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಾರದೆ
(ಹಾಳಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ) ಹಾಗೂ ಆ ಕೆಲಸವಿಲ್ಲದೆ
ನಾನೇ ಕಾರಣನಾಗಿ ಕರ್ಮಗಳನ್ನೆಲ್ಲ

ಹಾಳುಗೆ ಹರಿಸಿದ ನಿಂಬ (ಆದಿಪಾದಕ್ಕೆ
ನಾನು ತುತ್ತಿದೇನು.
ಒಂದೇ ವ್ಯಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ, ಆಜನ್ಮ,
ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಯಾಗಿ ಬಿಡ್ಡುಗೆಡಿಗಳು
ವಿಶ್ವ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಿಂದ ತಪ್ಪು (ದೇವ
ತಪ್ಪು ಭಾವನೆಯಿಂದ) ಹಲವು ಗಳಿಗೆ ಮನಸ್ಸು
ಮಾಡುತ್ತ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ ಆದ್ದರಿಂದ
ತನ್ನ ಮನೆಯಿಂದಲೇ ಬಿಡಿಸಿ ಗಳನ್ನು
ಸಮಾಜದ ಜನರನ್ನು ಮನಸ್ಸು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುವ
ಮಾತ್ರ ಆಗ ತಾವು ಮಾತ್ರ
ಜೀವಕೊಡುವ ತಾಯಿ ಕುದೆ ಎಲ್ಲ
ಹಲವುಗಳನ್ನು (ತಮ್ಮ ದೇವ ಎಂಬ
ನಿತ್ಯ ಮನ ಶ್ರೀ ಸಿದ್ದಗಣೇಶನಾಗಿ) ಮಾಡು
ತ್ತಿರುವೆವು.
ಇನ್ನೊಂದು ಮಾತು, ತಾನು ಬುದ್ಧ ಎಂತ
ನಾಡಿದನು, ಸ್ವಕೀಯರಿಗೆಲ್ಲ ತಾನು ದಿನದಿನವೂ
ನಾಯನ್ನು ಲಿಗೆ ಬುದ್ಧನನ್ನು ನಿಂದಿಲ
ನಾನು ಎಂದೆ ಆದೇ ಆದರೆ ಹಲವು
ಮಾಡಿದಂತೆ ಹಾಳುಗೆ ಹದ ಇದೆಯೇ.
ತನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಹೋದವನು ತಕ್ಕ

ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸುವ ದಿನಗಳಲ್ಲಿಯೂ
[illegible] [illegible] ಹೊಂದು ಬರಲಿ.

ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿಯೂ ತಮ್ಮ ದೇಹ
ಭಾವಿಸಿಕೊಂಡರೆ ?
[illegible] ಪ್ರಕೃತಿಕ ಗುಣಗಳಿಂದಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ
ಕೆಲಸಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ತಾನು ಮಾಡುತ್ತಿರು
ವೆನೆಂದು ಅಜ್ಞಾನ ಎಲ್ಲರೂ ಹೆಮ್ಮೆಪಡುವ
ಅಹಂಕಾರದ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಭ್ರಮಿಸುವುದು.
ಇದಕ್ಕೆ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾಗಿ ಗುಣಗಳ ಮಾಯಾ
ಕರ್ಮಗಳ ಸ್ವಭಾವ, ಭೇದಗಳನ್ನು
ತಿಳಿದವನು ಇಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಗುಣಗಳು
ಗುಣಗಳೊಡನೆ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಿವೆ
(ತಾನು ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಸಾಕ್ಷೀಭೂತ
ನಾದವನು) ಎಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿದು
ನಿರಭಿಮಾನಿಯಾಗಿರುತ್ತಾನೆ.
ಆದರೆ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಗುಣಗಳಲ್ಲಿ
ತಾವು ಸಿಲುಕಿರುವ ಮಂದ ಬುದ್ಧಿಯ
ಮನಸ್ಸು ಈ ಗುಣ ಕರ್ಮಗಳ
ಕಟ್ಟು ಕೋಟಲೆಗಳಲ್ಲಿ ತಮ್ಮನ್ನು

[illegible]

[illegible]

ಇದು ಅವನ ಪ್ರೇಮಿಸುವಿಕೆಯ ಇಲ್ಲದೆ
ಅಹಂ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಕ್ಷತ್ರಿಯ ಧರ್ಮದ ಎಲ್ಲಾ
ಅನುಭವಗಳ ತನ್ನ ತಪ್ಪುಗಳಿಂದ
(ತನ್ನಿಂದ ಬಂದ ದೋಷ) ಬಿಡುಗಡೆ
ಹೊಂದುವುದು ಹೇಗೆ ಎಂಬ ಅವನ ಹಾದಿಯು
ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ.
ಇದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ, ಅವರು ನನ್ನ
ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಒಪ್ಪಿದರೆ, ನಾನೇ
ಬಾಗಿಲಿಂದ ಬಂದರು, ನನ್ನ ದೇಹ
ತನ್ನ ಅರ್ಥ ಬಂದೊಡನೆ ಸ್ವಭಾವಕ್ಕೆ
ತಕ್ಕಂತೆ ವರ್ತಿಸಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು
ನೆನಪಿಸಿ ತಪ್ಪಿದ [illegible]
ಇಲ್ಲ.
ಎಲ್ಲಾ ಓದಿದ್ದೀರಲ್ಲ, ಅವನವನ
ಪ್ರಕೃತಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ (ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನ)
ವರ್ತಿಸುವನು. ಅವನ ಜೀವಿತ ಇದಕ್ಕೆ
ಹೊರತಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ತಡೆಹಿಡಿಯುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ
ಯಾರಿಗೂ ಇಲ್ಲವಲ್ಲವೇ?
ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲಿರುವ ಇಂದ್ರಿಯಗಳು [illegible]
ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವ ಬಾಗಿಲು

ಪ್ರಪಂಚದ [illegible] [illegible] ಇನ್ನಿತರರಲ್ಲಿ
ಪ್ರೀತಿ ಸ್ನೇಹಗಳು ಬೆರೆತು [illegible] [illegible]
ಇನ್ನೊಬ್ಬರನ್ನು [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
ಇದೇ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ.

[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] ಎಂಬ [illegible] [illegible]
[illegible] ಸ್ವಧರ್ಮದ ಇತರರಿಗೆ
ಇದ್ದಂತೆ ನೀವು ಬೇಕು ಎಂಬ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣನ
ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಅವನ ಮತದಂತೆ,
ಸ್ವಧರ್ಮದಲ್ಲಿ [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] ಇದ್ದರೆ [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವು

ಪ್ರಕಾರ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನೂ ತನ್ನ ಧರ್ಮ
ಪಾಲನೆಯಲ್ಲಿ ಅವಸಾನವಾದರೂ ಒಳ್ಳೆಯದು,
ಪರಧರ್ಮವು ಭಯವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವುದರಿಂದ
ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ನೀಡಬಾರದು.

ಕೆಟ್ಟ ಕೆಲಸಗಳು ಸಂಸಾರಕ್ಕೆ [illegible] ಎಂದು
ಎಲ್ಲರೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಕಾಮ, ಅದನ್ನು, ದ್ವೇಷ,
ಆಸೆ, ಅಸೂಯೆ ಇವುಗಳಿಂದ ಕೆಟ್ಟ ಕೆಲಸ
ಮಾಡಿ ಎಲ್ಲರೂ ದುಃಖವನ್ನು
ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ, ಈ
ಕಾಮ ಕ್ರೋಧಗಳೆ ಕಾರಣ ಎಂದು
ಅರ್ಜುನನು ಪ್ರಶ್ನಿಸುತ್ತಾನೆ.
ಅರ್ಜುನ, ಅದೇ ಕಾಮ (ಬಯಕೆ),
ಅದೇ ಕ್ರೋಧ, ಇದು ರಜೋಗುಣ-
ಸಂಭವವಾದುದು. ಮಹಾಪಾಪಿಯು,
ಮಹಾಶನವೂ ಆದ ಕಾರಣ ಈ
ಭಯಂಕರ ಶತ್ರುವನ್ನು ಎದುರಿಸಬಲ್ಲಂತಹ
ಶಕ್ತಿ ಬೇಕು (ಶ್ಲೋ. ೩೭).
ಸ್ವಲ್ಪ ಈ ಹೊಗೆಯು ಬೆಂಕಿಯನ್ನು
ಹೊಗೆಯು ಮುಚ್ಚುತ್ತದೆ, ಬೆಂಕಿಯನ್ನು

ಆವರಿಸಿರುವ ಪ್ರೀತಿಯಂತೆ, ಕನ್ನಡಿಯನ್ನು
ಮುಚ್ಚಿರುವ ಧೂಳಿನಂತೆ,
ಶಿಶುವನ್ನು ಗರ್ಭದ ಸುತ್ತಲು ಹೊದಿಸಿ
ಕೊಂಡಿರುವ ಕವಚದ ಪೊರೆಯಂತೆ
ಇದು ಚಿಂತನ ವಿಶ್ವವಿಂತ್ರ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು
ಮುಸುಕಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ, ಸದಾ ಕಾಲದ
ವೈರಿಯಂತಾಗಿ, ಬಿಡದ ಕಾಮದ ನಾಶನದ
ಬಯಕೆಯು ಬೆಂಕಿಯಾಗಿ ಹತ್ತಿಕೊಂಡು
ಬಿಡುತ್ತದೆ.
ಆ ಬಯಕೆಯು ಬೆಳಕಿಯು ಮನುಷ್ಯನ
ಇಂದ್ರಿಯಗಳು, ಮನಸ್ಸು, ಹಾಗೂ ಬುದ್ಧಿ
ಗಳಿಗೆ ಹತ್ತಿಕೊಂಡು ಜೀವನ ಚಿಂತನೆ
ಯನ್ನು ಕಬಳಿಸಿ ಆ ಸತ್ಯವನ್ನು
ಮರೆಸಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ.
ಆದ್ದರಿಂದ ಅರ್ಜುನ, ನೀನು ಇಂದ್ರಿಯ
ಗಳನ್ನು ಹಿಡಿತದಲ್ಲಿಟ್ಟು ಕೊಂಡು ಜೀವ
ಮನುಷ್ಯನ ಜ್ಞಾನವು ತಿಳುವಳಿಕೆ ~~ಯನ್ನು~~
~~ಅರಿವನ್ನು~~ (ವಿವೇಕ) ವನ್ನು ನಾಶ
ಮಾಡುತ್ತನ್ನು ~~ಈ~~ ಧ್ವಂಸ ಮಾಡುವ
~~ಈ~~ ಪಾಪಿಷ್ಠ ಬಯಕೆಯನ್ನು

ತ್ರೀ ಜೋಮ ಪಾಠ.

ಮೊದಲು ಶರೀರಕ್ಕಿಂತ ಇಂದ್ರಿಯಗಳು ಉತ್ತಮ
ಎಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತಾರೆ; ಬಳಿಕ
ಇಂದ್ರಿಯಗಳಿಗಿಂತ ಮನಸ್ಸು ಹೆಚ್ಚಿನದು
ಎಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆ; ಆಮೇಲೆ
ಮನಸ್ಸಿಗಿಂತಲೂ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದದ್ದು
ಬುದ್ಧಿ ಎಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸುತ್ತಾರೆ;
ನಂತರ ಬುದ್ಧಿಗಿಂತಲೂ ~~ಮೇಲಿರುವವನು~~
ಮೇಲಿರುವವನು ಆತನು
ಎಂಬ ಜ್ಞಾನವುಳ್ಳವರು ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ
ಬುದ್ಧಿಗೆ ಅತೀತನಾದ ಪರತತ್ತ್ವವನ್ನು
ಅರಿತುಕೊಂಡು ನಿಶ್ಚಯಿಸುತ್ತಾರೆ;
ನಿಯಂತ್ರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಯಕೆಯ
~~ಕಾಮವೆಂಬ ಶತ್ರು~~ ರೂಪದ ದುರ್ಜಯವಾದ
~~ಶತ್ರು~~ ಕಾಮವನ್ನು / ಆಸೆಯನ್ನು
ಶತ್ರುವನ್ನು ನೀನು, ಅರ್ಜುನ.
~~ಆ ವೈ~~ ನಿಗ್ರಹಿಸಬೇಕು ಆ ವೈರಿಯು
ದುರ್ಜಯವಾದುದು. ಶರೀರದೊಳಗಿನ ಆತ್ಮನನ್ನು
ಅರ್ಥೈಸಿಕೊ.

ಗೀತೆ

ಅಧ್ಯಾಯ 4

ಸಾರಾಂಶ

ಜ್ಞಾನ (ಕರ್ಮ ಸನ್ಯಾಸ) ಯೋಗದ ಉಪದೇಶದ (ಕ್ಷೇಮವು) ಸಂಪ್ರದಾಯವು ಬಂದ ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯ

ಪರಮಾತ್ಮನು (ಭಗವಂತ)
ಹೇಗೆ ಹುಟ್ಟುತ್ತಾನೆ, ಯಾವಾಗ ...
ಏಕೆ ಬರುತ್ತಾನೆ ಎಂಬ ವಿವರಣೆ
ಪರಮಾತ್ಮನ ಜನನದ ದಿವ್ಯತೆಯ ಪ್ರಕೃತ್ಯೆ

ಭಗವಂತನನ್ನು ಯಾರು ... ಹೇಗೆ
ಸೇರುವರು.
ಭಗವಂತನ ಕಾರ್ಯವಿಧಾನವು; ಆ
ಕಾರ್ಯವಿಧಾನವನ್ನು ತಿಳಿಯುವುದರ ಲಾಭಗಳು.

ಕರ್ಮದ ಗಹನತೆ.
ಯೋಗಿಗೆ ಕರ್ಮವೇ ಯಜ್ಞ.
ಯಜ್ಞದ ಮಹಿಮೆ; ಯಜ್ಞದ ಪ್ರಕೃತ್ಯೆ
ಯಜ್ಞ ತತ್ವವನ್ನು ಕರ್ಮದ 3 ವಿಧಾನಗಳು
ಜ್ಞಾನವು ಯಜ್ಞವು, ಜ್ಞಾನಯಜ್ಞ ಶ್ರೇಷ್ಠ
ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪಡೆಯುವ ರೀತಿ.
ಜ್ಞಾನದ ಮಹಿಮೆ ಲಾಭಗಳು

ವಿವಸ್ವನ, ಮನುವು ತಿಳಿಯುತ್ತ ಹೋಗು
ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಮೂಲವಾದ ಯೋಗ (ಕರ್ಮ) [illegible]
ಕಾಲಮಾನದಲ್ಲಿ ನಾಶವಾಗಿ ಹೋಗಿದೆ.
ಈ ಜ್ಞಾನವು [illegible] ಪರಂಪರೆಯಾಗಿ ಸಂತತ
ಇಕ್ಷ್ವಾಕುವಿಗೂ ಹಾಗೆಯೇ [illegible]
ರಾಜರ್ಷಿಗಳೆಲ್ಲ ತಿಳಿದು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ.
ಆದರೆ ಬಹಳ ಕಾಲದಿಂದ ಈ ~~[illegible]~~ ಯೋಗವು
ನಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಅದನ್ನೇ ನಾನೀಗ ನಿನಗೆ
ಹೇಳುತ್ತಿರುವೆನು. ನೀನು ನನಗೆ ಭಕ್ತ, ಸಖನೂ
ಆಗಿರುವೆ. [illegible] ಅಂತರಂಗದ [illegible]
ರಹಸ್ಯವಾದ ಈ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ನಿನಗೆ ತಿಳಿಸುವೆನು

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಕೇಳಿ ಅರ್ಜುನನ
ನಿಗೆ ತುಂಬ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು. ಸೂರ್ಯನು
ಹುಟ್ಟಿ ಬಹಳ ಕಾಲವಾಯಿತು. ಈ ಕೃಷ್ಣನು
[illegible] ತುಂಬ
[illegible] ಈ ಸೂರ್ಯನಿಗೆ
ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಉಪದೇಶಿಸಿದನೆಂದರೆ ಅದನ್ನು
ನಂಬುವುದೆಂತು? ತನ್ನ ಸಂಶಯವನ್ನು
ನಿವಾರಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಲು ಕೇಳುತ್ತಾನೆ

ಅರ್ಜುನನ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರಿಸುತ್ತ ಕೃಷ್ಣನು
ಅನಂತನು ಸೃಷ್ಟಿಯ ಎಲ್ಲ ಜೀವಿಗಳ
ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ (ಆ ರೂಪ) ನಾಡಿಯಲ್ಲಿ
ಲಕ್ಷಾಂತರ ಮಹಾತ್ಮರಿಂದ ವರ್ಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟ. ಆತನು
ನನಗೆ ಸಮರ್ಪಿಸದ ಸಹಸ್ರದ ನಾಮದ ಆದರ
ನನ್ನ ಕೃಪೆಗೆ ಒಳಪಡುವನು ಹೇಗೆ
ಸಾಧ್ಯ? ದಿವ್ಯವಾದ ಈ ರೂಪವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿ
ಒಂದಕ್ಕೆ ತೋರಿಸಿ

ಮೋಕ್ಷದ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ~~ಕೇಳ~~ ನನ್ನ ನಿಜ
ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ಒತ್ತಿ ಹೇಳಿದ. ಅನಂತದ ಕೇಂದ್ರ
ತೆ ನನಗಾಗಲಿ ನಿನಗಾಗಲಿ ಇರುವುದೇ
ಜನ್ಮವೆಲ್ಲ ಸಂಬಂಧವುಳ್ಳುದು. ಇದಕ್ಕೆ
ಮುಂಚೆಯೂ ನಾವೆಲ್ಲರು ಜನ್ಮ ತಾಳಿದ್ದೆವು
ನಾನು ಬಲ್ಲೆ ಅನಿವಾರ್ಯ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ, ಅಷ್ಟೇ
ಅಲ್ಲ ಮುಂದೆ ಹುಟ್ಟುವುದು ಬರುವುದಕ್ಕೆ
ವಿಲ್ಲವಾಗಿ ಇರುವುದೇ. ಆದರೆ ಇದರಲ್ಲಿ
ನೀನು ಕೊಂಚ ಭಿನ್ನ. ನನಗೆ ಹುಟ್ಟು
ಎಂಬುದು ಸಾವು ಎಂಬುದು ಇಲ್ಲ
ಆದರೂ, ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ಕಾಣುವ ನಾನೇ ಒಬ್ಬನು -

ಹಾಗಿದ್ದರೂ ನನ್ನದೇ ಆದ ಪ್ರಕೃತಿಯನ್ನು
ಆಶ್ರಯವನ್ನೇ, ನನ್ನದೇ ಆದೊಂದು
ಮಾಯೆಯಿಂದ ನಾನು ಸಂಭವಿಸುವೆನು.
ಯಾವಾಗ ಪುಟ್ಟ ಬಾಲಕನಾಗಿದ್ದೆನೋ ನಾನೇ
ನಿನಗೆ ಮಗುವಾಗುವೆನು. ಹಾಗೆ ನಾನು ಪುಟ್ಟ
ಬಾಲಕನಾಗಿದ್ದು ಯಾವಾಗ ಬೆಳೆಯುವೆನು?
ಧರ್ಮಕ್ಕೂ ಅಧರ್ಮಕ್ಕೂ ಇರುವ ಸದಾ
ಸಂಘರ್ಷವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿರುವುದಲ್ಲೇ,
ಇದರಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ಅಧರ್ಮವು ಅತಿಯಾಗಿ
ಉತ್ತುಂಗ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ನ್ಯಾಯಕ್ಕೆ
ಸಂಚಕಾರ ಬಂದು ಬಿಟ್ಟರೆ ಆಗ ನಾನೇ
ಹುಟ್ಟಿ ಬರುವೆನು. ಹಾಗೆ ಕಾಲ ಕಾಲಕ್ಕೆ
ನಾನು ಹುಟ್ಟಿಬಂದು ಒಳ್ಳೆಯವರನ್ನು
ಬದುಕಿಸಿ ಕೆಟ್ಟವರುಗಳನ್ನು ತೊಲಗಿಸಿ
ಹಾಗೆ ಧರ್ಮವನ್ನು ಉಳಿಸುತ್ತೇನೆ
ಹೀಗಿರುವ ನನ್ನ ಹುಟ್ಟು ಮತ್ತು
ಕಾರ್ಯವು ದಿವ್ಯವಾದುದು ಎಂಬುದನ್ನು
ಯಾವಾತನು ಸರಿಯಾಗಿ ಅರಿತಿರುವನೋ
ಅವನು ಮರಣಾನಂತರ ಪುನರ್ಜನ್ಮ
ಪಡೆಯದೆ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಸೇರಿಹೋಗುವನು

ಪವಿತ್ರನ್ನಾದ ಬಗೆಂತವರು ಹಾಗೆ
ಶತ್ರುತ್ವ ರಾಗ ತ್ಯಜಿಸಿದರೆ ಎಲ
ವಿಧವಾದ ವಿಚಾರದ ಹಂಬಲ ಕಳೆದು
~~ಕ್ರೂರ~~ ಹೊಂದಿರುವ ಕೊನೆಯ ಗುಣವನ್ನು
ತೋರಿದವರು, ಭಗವಂತನಲ್ಲೇ
ಯಾವಾಗಲೂ ಆಶ್ರಯ ಪಡೆದು,
ಪರಮಾತ್ಮನಲ್ಲಿ ಸದಾ ಕಾಲವೂ
ನಿರಂತರ ~~ಸ್ಮರಿಸಿ~~ ಬಗೆಯ ಜ್ಞಾನ
ತಪಸ್ಸಿನಿಂದ ಪವಿತ್ರಗೊಂಡವರು
ಕೊನೆಗೆ ಪರಮಾತ್ಮನ ಭಾವವನ್ನೇ
ಹೊಂದುವರು.

ಓ ಜನರೇ, ನನ್ನನ್ನು ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಬಗೆಯಲ್ಲಿ
ಮಾತ್ರ ಪೂಜಿಸಬೇಕು, ಯಾವುದೇ ಒಂದು
ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿಯೇ ನನ್ನನ್ನು ಕರೆಯಬೇಕು
ಎಂದು ಹೇಳಿಲ್ಲ ಬೇಡ. ನನ್ನ ಭಕ್ತರು ಯಾವ
ಬಗೆಯಲ್ಲಿ ನನ್ನನ್ನು ಭಾವಿಸುವರೋ ಅದೇ
ರೂಪದಲ್ಲಿಯೇ ನಾನು ಅವರ ಬಳಿಗೆ ಬರುವೆನು
ನನ್ನನ್ನು ಕೇವಲ ಯಾರು ಯಾವ ಮಾರ್ಗ
ನನ್ನ ಬೇಡಿದರೂ ಅದು ನನ್ನನ್ನೇ ತಲುಪುವುದು ಅವರ
ಅಂತ್ಯ ನನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಬರುವ ಮಾರ್ಗ

ದಲ್ಲಿಂದಲೇ ಬರುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ, ಸಂತೋಷವಾಗಿಲ್ಲ.
ಎಲ್ಲಿಂದ ಬೇಕಾದರೂ ಹೊರಟು ಬರುವರು, ನನ್ನನ್ನು
ನಂದಲಿಂದ ಯಾವ ದಿಕ್ಕಿನಿಂದ ಬೇಕಾದರೂ ಅವರು
ಮುಂದು ಬರುತ್ತಾ ಬರುವರು, ಅವರು
ನನ್ನೆಡೆಗೆ ಬರುತ್ತಾ, ನನ್ನನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತಿ
ರುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ, ಅವರಿಗೇನು ಬೇಕಿಲ್ಲದೆ!

ತನಗೆ ಇಷ್ಟವಾದ ದೇವರು ಒಬ್ಬರಿದ್ದು,
ತನ್ನ ಅಪೇಕ್ಷೆಯ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಎಂಬ
ಪ್ರತಿಕ್ಷಣ ಬಂದುಕೊಂಡ ಯಾರು
ಹೋಗಿದ್ದರೂ, ಅವರ ಆ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯ
ಶಕ್ತಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು
ಅವರ ಬಯಕೆಯ ಈಡೇರುವುದು.

ದೇವರನ್ನು ಬೇಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಮನುಷ್ಯ
ರಲ್ಲಿ ವಿವಿಧವಾದ ಬಯಕೆಗಳು ಇರು
ವಂತೆಯೇ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳೂ
ನಾನಾ ರೀತಿಯ ~~ಸತ್ಯನ್ನು~~ ಗಳು ಇದ್ದು
ಕಾರಣ ಬಯಕೆಗಳು ಮನಸ್ಸಿನ
ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ಇವೆ. ಅವುಗಳ

(ಪ್ರವೃತ್ತಿ)
ಸುಖ ಹಾಗೂ ಅಂಶಗಳ ಜೊತೆಯಿಂದ
ಪ್ರಕಟವಾಗುವ ಕೃತ್ಯ (ಕರ್ಮ)
ಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಣಗಳನ್ನು
ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ನಾನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿರುವೆ.
ನಾದರೂ ಇವುಗಳಿಂದ ನನಗೇನೂ
ಆಗಬೇಕಿಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ ಇವುಗಳಲ್ಲಿ
ಪಾಲುದಾರಿಕೆಯಿಲ್ಲ) (ಕೈವಾಡವಿಲ್ಲ)
ಕೃತಿಗಾರ ನಾನಲ್ಲ ಎಂದೂ
ಇವಕ್ಕೆ ಅತೀತವಾಗಿ ನನ್ನನು ಅರಿತವನೆಂದೂ
ತಿಳಿ.
ಉದ್ದೇಶಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ನಾನು ಏನನ್ನು
ಮಾಡದ್ದರಿಂದ ಯಾವ ಕರ್ಮ (ಫಲ)
ಗಳೂ ನನಗೆ ಅಂಟುವು; ಈ ತತ್ತ್ವ
ವನ್ನು ಯಾರು ಅರಿಯುತ್ತಾರೆಯೋ
ಅವರೂ ಇನ್ನು ಯಾವ ಕರ್ಮದ
ಬಂಧನಕ್ಕೂ ಒಳಗಾಗುವುದಿಲ್ಲ
ಅಂತಹ ವಿವೇಕದಿಂದ ಹಾಗೂ (ಮುಕ್ತಿ)
(ಮೋಕ್ಷ) ಹೊಂದತಕ್ಕಂತಹ ಕರ್ಮ
ಗಳನ್ನು ಈ ಹಿಂದೆ ಹಲವಾರು ಮಂದಿ
ಮಾಡಿರುವರು; ನೀನೂ ಅವರಂತೆ

ಬಗೆಯಲ್ಲಿ ಆ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಕರ್ಮವನ್ನು
ಅವರವರಂತೆಲ್ಲ ಚಕ್ರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಕೃತ
ಕೃತಾರ್ಥನಾಗು.
ಎಡೆಬಿಡದೆ ನಡೆಸು. ಅವರು ನೀಡುವ ಈ
ಕರ್ಮಗಳ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಮಾಡುವುದು ವಿಹಿತ/
ಯುಕ್ತ ನಿಗ್ರ ಮಾಡುವುದು ನಿಷಿದ್ಧ
(ಅಕರ್ಮ) ಎಂದು ವಿವೇಚನೆ
ಮಾಡುವಲ್ಲಿ ವಿದ್ವಾಂಸರೂ ಗೊಂದಲ
(ಮೋಹಕ್ಕೆ) ಒಳಗಾಗುವರು.
ಆದ್ದರಿಂದ ನಿನ್ನ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ
ಕರ್ಮ (ರಹಸ್ಯ)ವನ್ನು ಕುರಿತು
ಹೇಳುವೆನು; ಅದನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ
ತಿಳಿಯುವುದರಿಂದ ನೀನು ಸಂಸಾರ
ಕ್ಲೇಶ ಪರಿಣಾಮಗಳಿಂದ (ಹಾನಿಕಾರಕ
ಪರಿಣಾಮಗಳಿಂದ) ಮುಕ್ತನಾಗುವಿ.
ಕರ್ಮ (ಶೀಲನ ಮಾಡಿದರೆ ಶಾಸ್ತ್ರವು
ನಾನು ಫಲ ಭೋಗಿಸಬೇಕಾಗಿ ಬರುವುದು),
ವಿಕರ್ಮ (ಕರ್ತವ್ಯ ಲೋಪ ಮಾಡಿ
= ಕರ್ಮ ಚ್ಯುತಿಯು ಶ್ರೇಷ್ಠ ತಪ್ಪಾಗು-
ವುದು) ಮತ್ತು ಅಕರ್ಮ (ಕರ್ಮ?

ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗಲೂ ಆ ಕರ್ಮಫಲಕ್ಕೆ
ಭಾಗಿಯಾಗದಿರುವುದು) — ಈ ಮೂರರ
ತಿಳುವಳಿಕೆಯನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕಾದ
ವಸ್ತುವೆಂದರೆ ಕರ್ಮ (ಅಥವಾ ಅದರ
ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಬರುವ ಫಲ) ದ
ಗತಿಯು ತುಂಬ ಗಹನವಾಗಿದೆ.
ಯಾವಾತನು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಲೇ
ಆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ (ಕರ್ಮಫಲಕ್ಕೆ
ಅಂಟಿಕೊಳ್ಳದ) ಪರಿಣಾಮ ಮನಸ್ಸಿನ
ಕೆಲಸದ ಆಸೆ ತೋರಗೊಡದೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿ
ಬಂದಿದ್ದಾಗಲೂ ಆ ಕೆಲಸವನ್ನು
ತ್ಯಜಿಸ (= ಆಸಕ್ತಿ) ಇಲ್ಲದೆ
ಮಾಡುವ ಚಾತುರ್ಯವನ್ನು ಕರಗತ
ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆಯೋ ಅವನು
ಮಾತ್ರವೇ ಕರ್ಮದ ಸರಿಯಾದ ಜ್ಞಾನ
ತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾನೆ ಎಂದರ್ಥ

ಯಾವಾತನು ಮಾಡುವ ಎಲ್ಲ
ಉದ್ಯೋಗ (= ಕೆಲಸ) ಗಳೂ
(ತೋರುವ ಎಲ್ಲ ಪ್ರವೃತ್ತಿಗಳು)

ಬಯಸುತ್ತೆ ಎಂದಾಗಲೀ ಆತಂಕ ಬಂದಾಗಲೀ
ಕಾಡಿರದೆ ಪರಿಶುದ್ಧನಾಗಿರುತ್ತ, ಮೇಲೂ
ಆತ್ಮನ ಚಿಂತನೆಗಳಿಲ್ಲ)

ವಿವೇಕವೆಂಬ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಬೀಜವಾಗಿ
ಪವಿತ್ರವಾಗಿರುವ ದರ್ಪಣ ಆತ್ಮನನ್ನು
ತಿಳುವಳಿಕೆ ನೀಡ (ವಿವೇಕ) ಎಂದು
ಬಲ್ಲವರು ಕರೆಯುವರು. ತಾನು ಮಾಡುವ
ಯಾವುದೇ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಫಲವಾಗಿ ಏನನ್ನು
ಬಯಸದೆ, (ಕೆಲಸದ ಅನುಕೂಲ-
ಅನನುಕೂಲ ಲೆಕ್ಕಿಸದೆ), ಸದಾ ತೃಪ್ತಿಯ
ಭಾವದಿಂದಿದ್ದು ಯಾರನ್ನು
(ಯಾವುದನ್ನು) ಅವಲಂಬಿಸದೆ
ಇರತಕ್ಕಂತಹ ಮನುಷ್ಯನು
ಏನೇ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲಿ ಆದರೂ
ಆತನು ವಾಸ್ತವವಾಗಿ (ಆ /) ಯಾವ
ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದಿಲ್ಲ.
ಹಾಗೆ ಚಿಂತೆಯನ್ನು (ಆತಂಕವನ್ನು)
ನೀಗಿ, ಸಂಯಮ ಚಿತ್ತನಾಗಿ
ಯಾವ ವಿಧವಾದ ಸ್ವೀಕಾರಕ್ಕೂ

ಒಬ್ಬನಾತನೆ ಕೇವಲ ಶರೀರಕ್ಕಾಗಿ
ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುವವನಿಗೆ ಯಾವ
ಕಿಲ್ಬಿಷವು (ಪಾಪ) ಸೋಂಕದು.
ಅಪೇಕ್ಷಿಸದೆ ತನ್ನ ಕೆಲಸದಿಂದ ದೊರಕುವ
ಲಾಭದಿಂದಲೇ ತೃಪ್ತಿ, ಯಾವನಿಗೆ
ಯಾವ ವಿಧವಾದ ದ್ವಂದ್ವ (ಇಬ್ಬಂದಿ
ತನ) ವಾಗಲೀ ಅಸೂಯೆ ಮಾತ್ಸ
ರ್ಯವಾಗಲೀ ಇಲ್ಲವೋ
ಕೆಲಸವು ಸಿದ್ಧಿಯಾದರೂ ವಿಫಲ
ವಾದರೂ ಅವನ ಮನಸ್ಸಿನ
ಸಮಾಧಾನವು ಹಾಳಾಗುವುದಿಲ್ಲವೋ
ಅವನು (ಮನುಷ್ಯ) ಮಾಡಿದ್ದರೂ
ಕಟ್ಟಲ್ಪಡುವುದಿಲ್ಲ.

ಎಲ್ಲ ವಿಧವಾದ ಸಂಗ (ಅಂಟು ಕಟ್ಟುಪಾ
ಡುಗಳ) ವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿ, ಸ್ವತಂತ್ರ
ನಾಗಿ, ವಿವೇಕದಲ್ಲಿಯೇ ಮನಸ್ಸು
ನೆಲೆಸಿದ ಚಿತ್ತವುಳ್ಳವನಾಗಿ
ಯಜ್ಞಕ್ಕಾಗಿ ಮಾತ್ರ ಕರ್ಮ
ಪ್ರವೃತ್ತನಾಗಿರುವವನ ಕರ್ಮಸ್ಸಂ

ಅತ್ಯಂತಿಕವಾಗಿ ಎಲ್ಲವನ್ನು ನಿಗ್ರಹಿಸುತ್ತದೆ.

ಎಚ್ಚರದ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ತಾನು ಮಲಗಿದ್ದ
ಬಗೆಯೆಂಬುದನ್ನು ಸ್ಮರಿಸುತ್ತ ಎಚ್ಚರದಂತೆ
ನಿಶ್ಚಂಬಲತೆ ನಿದ್ದೆಯಲ್ಲಿ
ಅದನ್ನೇ ನೀವು ಆನಂದ ನಿದ್ರೆಯ
ಸದಾ ನಿತ್ಯದ ಸುಖವೆಂದು ಎಂದು
ಗುರುತಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆ ನಿಶ್ಚಂಬಲತೆ
ಯು ನಿರಂತರವಾಗಿರುವ ಏಕ
ರಸ ಬ್ರಹ್ಮ.

ಈ ಬ್ರಹ್ಮದ ಕುರಿತಾದ ತತ್ವಜ್ಞಾನದ
ಆ ಬ್ರಹ್ಮ ಜ್ಞಾನಿ ಸ್ವತಃ (ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನಿ)
ನೀನೇ ಬ್ರಹ್ಮ ಆಗಿರುವುದರಿಂದ
ಎನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಾಧಕನು ಬ್ರಹ್ಮದ
ಹಾದಿಯನ್ನು ಸ್ವಾನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆ ಈ
ಅದು ಬ್ರಹ್ಮಕ್ಕೆ ತಾನೆ ತಿಳಿದಿದೆ ಎಂಬುದು.

ಕೆಲ ಯೋಗಿಗಳು ದೈವಿಕವಾದ
ಯಜ್ಞದ ಉಪಾಸನೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿ
ದ್ದಾರೆ ~~ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು~~ ಇವರು
ದೇವತೆಗಳಿಗಾಗಿ ಯಜ್ಞ ಮಾಡು
ವವರು. ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು (—
ಇವರು ಜ್ಞಾನಿಗಳು) ಬ್ರಹ್ಮದಲ್ಲಿ
ಆತ್ಮಭಾವನೆಯನ್ನೇ ಸಮರ್ಪಣೆ
ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. (ಅಥವಾ ತಮ್ಮ ಬ್ರಹ್ಮ
ರೂಪದಿಂದ ಆತ್ಮನನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾರೆ)
ಕೆಲವರು ಕಣ್ಣು ಕಿವಿ ಮುಂತಾದ
ಇಂದ್ರಿಯಗಳನ್ನು ಸಂಯಮದ
ಅಗ್ನಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಮಿಸುವರು.
(ಹೋಮ ಮಾಡುವವರು)
ಕೆಲವರು ಆ ಇಂದ್ರಿಯಗಳಿಂದ
ವಿಷಯಗಳಾಗಿರುವ ದೃಶ್ಯ
ಶಬ್ದ — ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ
ಕಣ್ಣು, ಕಿವಿ ಮುಂತಾದ
ಇಂದ್ರಿಯಗಳಲ್ಲಿ ಅರ್ಪಿಸುತ್ತಾರೆ(ಹೋಮಿಸು
ವರು (ಹೋಮ ಮಾಡುವವರು)

ಕೆಲವರು ತಮ್ಮ ಎಲ್ಲ ಇಂದ್ರಿಯ ಕ್ರಿಯೆ
ಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಪ್ರಾಣ ಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನು
ತಮ್ಮ ಜ್ಞಾನದಿಂದ ಬೆಳಗಿದ
ಆತ್ಮ ಸಂಯಮ ಯೋಗ (ಎಂಬ
ಅಗ್ನಿ) ಯಲ್ಲಿ ಹೋಮಿಸುವರು

ಇಂತಹ ದೃಢ ವ್ರತರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ [illegible]
ಪ್ರಯತ್ನಶೀಲ [illegible]
ಯಜ್ಞ (ಎಂಬ) ಕ್ರಿಯೆ. ಆ ಬಗೆ
ಯಲ್ಲಿ ಯಜ್ಞ [illegible]
ಹಲವು ಇದ್ದು.

ಕೆಲವರು ದ್ರವ್ಯ ಯಜ್ಞ ಮಾಡುವವರು
[illegible]
[illegible]

ಕೆಲವರು ತಪೋಯಜ್ಞ ಮಾಡುವವರು
[illegible] ಪ್ರಾಣ ([illegible]) [illegible]
[illegible]

ಕೆಲವರು ಯೋಗಯಜ್ಞ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ದೃಢವಾದ ವ್ರತ ನಿಷ್ಠರಾದ
ಯತಿಗಳುಳ್ಳವರಲ್ಲಿ ಎರಡು
ವಿಧ -
ಆ ಪೈಕಿ ಸ್ವಾಧ್ಯಾಯ ಯಜ್ಞ ಮಾಡು
ವವರು

ಅವರಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ಬಗೆಯವರಾದ
ಜ್ಞಾನಯಜ್ಞದಲ್ಲಿ ನಿರತರಾಗಿರುವವರು

ಸ್ವಾಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿಯೂ ಯೋಗ ಕ್ರಿಯೆ
ಯನ್ನ ಅನುಸಂಧಾನ ಮಾಡಿ
ಕೊಂಡಿರುವವರ ಪೈಕಿ ಮೊದಲನೆಯ
ಬಗೆಯವರು ಅಪಾನ ವಾಯುವಿನಲ್ಲಿ
ಪ್ರಾಣ ವಾಯುವನ್ನು ಅರ್ಪಿಸುವರು
ಎರಡನೆಯ ಬಗೆಯವರು ಪ್ರಾಣ ವಾಯುವಿನಲ್ಲಿ
ಅಪಾನ ವಾಯುವನ್ನು ಅರ್ಪಿಸುವರು.

ಮಾಡಬೇಕು ಎನ್ನುವರು ಪ್ರಾಣ ಅಗಲ
ಅವರ ಮನೆಯವರಿಗೆ ಒಪ್ಪ ಹಾಕಿ
ಅಂಧಕ್ಕರತೆಯ ಪ್ರಾಣಾಯಾಮ ಮಾಡಲು
ತಿಳಿಸುವರು.
ಮತ್ತೊಂದು ಎನ್ನುವರು ಇದ್ದಾರೆ. ಇವರು
ಆತ್ಮನಿವೇದನೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ನಿಲ್ಲದೆ
ಉಳಿದಿರುವ ವಿದ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಪ್ರಾಣ
ದಾನಕ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬದುಕುತ್ತಾರೆ (ಇವರಿಗೆ
ಹೇಳುವ ಅಪೇಕ್ಷೆ ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ ಎನ್ನಬಹುದು)
ಮೇಲ್ಕಂಡಂತೆ ಎರಡು ರೀತಿಯ
ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ಬಲ್ಲವರೆಲ್ಲರೂ ಆ
ಮನುಷ್ಯ ಕ್ರಿಯೆಯಿಂದ ಕಲಿತವರನ್ನು
ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಪರಿಶುದ್ಧರಾಗುವರು.
ಮನುಷ್ಯ ಮಾಡಿ ಉಳಿದ ದುಷ್ಕೃತ್ಯ
ಉಂಡು ಸಂತೃಪ್ತರಾಗುವ ಇವರು
ಶಾಶ್ವತವಾದ ಬ್ರಹ್ಮವನ್ನು ಪಡೆಯುವರು.
ಇವರಿಗೆ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾಗಿ ಸ್ವಾರ್ಥಪರರು
ಆದ ಮನುಷ್ಯ ಯಜ್ಞ ಮಾಡುವವರಿಗೆ
ಅವರಿಗೆ ಇಲ್ಲವೂ ಈ ಲೋಕವು
ಪರಲೋಕ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗದು ಎಂದ ಮೇಲೆ

ಅಗೋಚರಾಂತರ ಸ್ವಭಾವನ ತನ್ನ ತಾನು
ಬೇರೆ ತಾನೇ ಬೆಳಗುತ್ತಿದ್ದ ।
ಈಗ ತಿಳಿದಿರುವಂತೆ ಹಲವು ಬಗೆಯ ಸೃಷ್ಟಿಗಳ
ಆಯಾ ರೂಪ ಸೃಷ್ಟಿಸಿ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ
ಬೆಳಗಿದೆ. ಅದೆಲ್ಲವೂ ಎಲ್ಲದರಾಗಿ
ಜಗತ್ಕಾರಣನಾದವ (ನಿತ್ಯಾನಂದ ಸ್ವ
ರೂಪನು) ಎಂದು ತಿಳಿದರೆ
ಸಿದ್ಧಿ ಸಾಧ್ಯವು ಸಿದ್ಧಿಸುತ್ತದೆ.

ಕೇವಲ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಜ್ಞಾನವು ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ
(ಇದೇ ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನ) ತಿಳಿದ
ಅಂತರಂಗದ ಪ್ರಸಾದದಿಂದ ಆತ್ಮನ ಸ್ವರೂಪ
ಕೇವಲ ದೃಷ್ಟಿ ಮಾತ್ರವಾಗಿ ಇರದೆ
ಅದನ್ನು ಜ್ಞಾನ ಸ್ವರೂಪವಾಗಿ ಮಾಡು
ವ ಬಗೆಯಿಂದ ಅಂತರ ಆತ್ಮನು ಶ್ರೇಷ್ಠ
ನಾಗುತ್ತಾನೆ (ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದು ಆಗ
ತಿಳಿದವನ ಮನದ ಅರಿವಾಗುತ್ತದೆ
ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಕೇವಲ ಸತ್ಯ ಜ್ಞಾನ
ಆನಂದರೂಪ ಎಂದು ತಿಳಿದವನಿಗೆ
ಅರಿವು, ಅಂತರಂಗದ ಕೇವಲಾನಂದ

[illegible]

ಉಪದೇಶಿಸುವರು.
ಅಂತಹ ಜ್ಞಾನ ಬೋಧನೆಯು ಒಪ್ಪಿ
ನಿನಗಾಯಿತೆಂದರೆ ಮತ್ತೆ ಈ
ನಿನ್ನ ಜ್ಞಾನದಿಂದಿರುವ ಮೋಹವು
(ಮೋಹ ಮರೆಯುವ ತೆರೆಯು ಅಜ್ಞಾನ
ಮರುಳುತನವು) ನಿನಗೆ
ತಟ್ಟದು.
ಆ ಜ್ಞಾನ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಿಂದ ಜೀವ
ಜಾಲಗಳೆಲ್ಲವನ್ನು ನನ್ನ
ಸ್ವರೂಪದ ~~[illegible]~~ ರು ಎಂದಾಗಲೀ
~~[illegible]~~ ನಿನಗೂ ನಿನ್ನೊಳಗೆ ಸಮಸ್ತ
ಜಗತ್ತನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ
ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವ ಮಾರ್ಗವು
ಸಂಭವಿಸುವುದು

17.2.92